

hornické listy

ČASOPIS ZAMĚSTNANCŮ SKUPINY SD

2025/4

DNT mají novou vyhlídku

Zpráva
z Environmentálních
dozorů

Příběh Volyňského Čecha

Od raketových motorů
k uhelným rýpadlům

Nejlepší ze Skupiny SD

Ocenění zaměstnanců
roku 2025

hornické listy

VYDAVATEL

Severočeské doly a. s.
Boženy Němcové 5359
430 01 Chomutov

ČÍSLO REGISTRACE

MK ČR E 3126

ŠÉFREDAKTOR

Kateřina Tábořská
katkataborska@gmail.com

REDAKČNÍ RADA

Předseda

Lukáš Kopecký

Členové

Vladimír Andrášek
Vladimír Bergerhof
Jiří Dubiczki
Rostislav Kubíček
Viktor Hrdina
Jaromír Šeps
Pavel Vocásek
Jiří Nebeský

TISK

Tiskárna AKORD Chomutov, s. r. o.

Elektronickou podobu
Hornických listů najdete
na www.hornicke-listy.cz

Severočeské doly a.s.

SD - Kolejová doprava, a.s.

Vybíráme z tohoto vydání

ZE SVĚTA DOLŮ

Bludné pískovce zaměstnávají skrývku DB

12

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Envirozor představil to nejlepší
z rekultivací

16

ROZHOVOR

s projektantem PRODECO
o návratu Volyňských Čechů

24

ZAMĚSTNANCI

Kdo získal ocenění pro nejlepší
zaměstnance roku 2025?

28

GEOLOGIE

Nové objevy zpřesnily datování
nadožlží uhelných slojí

36

Vážení čtenáři,

rád bych vás v posledním čísle Hornických listů roku 2025 pozdravil a poděkoval vám za přízeň, kterou našemu časopisu dlouhé roky projevujete. Konec roku je časem bilancování a očekávání nových výzev a příležitostí. Ani my, redakční rada Hornických listů, nezůstaneme této tradici nic dlužni. Nejprve mi ale dovolte z pozice předsedy poděkovat členům redakční rady za náměty, připomínky a cenné informace, kterými do velké míry pomohli nejen v letošním roce, ale i v letech minulých, tvořit obsah Hornických listů tak, aby byl pro vás atraktivní a obohacující. Jsem přesvědčen, že mnoho námětů na zajímavé články vzešlo právě od vás – našich čtenářů – a prostřednictvím členů redakční rady byly šéfredaktorkou ztvárněny v tištěné, či elektronické podobě našeho periodika.

A právě podoba Hornických listů projde v novém roce, který nám již klepe na dveře, velkou proměnou. Dle rčení „svět se mění a my s ním“ jsme se rozhodli již následující číslo vydat v jiné, více novinové podobě, na kterou jste zvyklí u denního tisku. Od té si slibujeme, že bude přehlednější

a informačně bohatší, než je podoba současná. Doba je rychlá a informací z dolů, regionů i mateřské Skupiny ČEZ přichází stále více, a chceme-li držet krok, musíme tomu přizpůsobit i styl Hornických listů. Měly by tak na menším formátu přinášet větší množství informací i zajímavostí ze světa dolů a energetiky.

V neposlední řadě chceme i tímto malým krokem podpořit politiku Skupiny ČEZ, v rámci které je naším společným cílem se chovat v souladu s principy ochrany životního prostředí a neplýtvat zdroji (v tomto případě papírem), pokud to není opravdu nutné. Věřím, že tato změna bude změnou k lepšímu, že si na ni brzy zvyknete a oceníte její výhody.

Závěrem mi dovolte popřát Hornickým listům do nové sezóny spoustu nápadů, originálních článků a zajímavých témat a vám, našim čtenářům a spolupracovníkům, šťastné a veselé Vánoce a úspěšné vykročení do nového roku.

Lukáš Kopecký
tiskový mluvčí SD
a předseda redakční rady Hornických listů

STAVBA JÍDELNY V BÍLINĚ POKRAČUJE

V Důlní ulici v Bílině, v areálu strojírenské firmy PRODECO, už se rýsuje budova nové jídelny. Ta má již na jaře příštího roku nahradit stávající jídelnu vedle vstupní brány.

„Zatím postupuje stavba podle harmonogramu. Pravidelně probíhají kontrolní dny, stavbu dozorují také projektanti,“ potvrdil vedoucí oddělení správy majetku Marek Valkoun. Nadále tak platí, že nová jídelna by měla první stravníky přivítat na jaře roku 2026.

Energeticky úsporná přízemní budova pojme až 120 stravníků, takže bude kapacitně přibližně stejná jako stávající, bude mít i moderní kuchyň, přípravný a další zázemí. Aby došlo k zachování možnosti stravování externích zákazníků, bude mít objekt dva vstupy – jeden přímo z areálu firmy, druhý vnější – a přibudou také parkovací místa. Nadále bude jídelna nabízet vedle výdeje hotových jídel i prodej těch chlazených. Podle Marka Valkouna bude do poslední chvíle zachován provoz stávající jídelny, takže nevznikne žádná mezera v možnostech stravování zaměstnanců v Bílině. Stávající jídelna sloužila ke stravování více než 50 let a již nevyhovovala dnešním podmínkám ani nárokům energetické úspornosti. Stavba zcela nové budovy se nakonec ukázala jako efektivnější než rekonstrukce původní.

ZAČALY PRÁCE NA PŘELOŽCE SILNICE Z MARIÁNSKÝCH RADČIC

Nedaleko Mariánských Radčic začaly přípravné práce pro stavbu nové silnice směrem na Most a Braňany. Původní komunikaci č. 256 přeruší v létě 2027 postup těžby Dolů Bílina, a musí ji tak nahradit přibližně dvoukilometrový nový úsek.

Nová silnice povede z Mariánských Radčic přes lokalitu Za pilou, růžodolskou výsypkou a napojí se na novou silnici, vedoucí okolo Jezera Most. Spojnici směrem k Braňanům okolo odkaliště Venuše již Severočeské doly dokončily, zbývá tedy postavit navažující úsek do Mariánských Radčic. Stavaři musí spěchat, protože těžba přeruší současnou silnici již v létě 2027. *„Hned po skončení vegetačního období jsme začali s kácením a přípravou terénu,“* vysvětlil technik rekultivací Dolů Bílina Eduard Vinohradník. Tyto práce budou pokračovat po celé zimní období až do začátku dalšího vegetačního období.

Nejnáročnějším úsekem zřejmě bude hráz rybníků Za pilou, která je ve špatném stavu a po ní silnice povede. Přibližně 300metrovou vodní hráz bude třeba dosypat, rozšířit a zpevnit, aby ji mohla využívat auta všech hmotností. Po dokončení stavby předají Severočeské doly novou spojnici Ústeckému kraji.

ZEMŘEL UZNÁVANÝ GEOLOG MICHAL ŘEHOŘ

Za legendu „výzkumáku“ označili svého kolegu Michala Řehoře zaměstnanci VUHU v Mostě. Zemřel v říjnu letošního roku. Řadu let úzce spolupracoval také se Severočeskými doly.

„Vzpomínat na něj budeme s úctou, vděčností a s úsměvem – tak, jak by si to přál on sám,“ oznámili smutnou zprávu kolegové z výzkumného ústavu, kde pracoval řadu let.

RNDr. Michal Řehoř, Ph.D., byl nejen uznávaným odborníkem v oblasti geologie, vysokoškolským pedagogem a dlouholetým pracovníkem VUHU, ale především výjimečným člověkem. Byl velkým sportovcem a milovníkem přírody a hor, které po celý život zdolával. Jeho vášní bylo cestování a poznávání všech koutů světa. Rekultivací a obnově krajiny se pak věnoval i jako vysokoškolský pedagog.

Více než dvacet let pravidelně zajišťoval pro odbor přípravy území a rekultivací Severočeských dolů průzkumné práce v oblasti kvality rekultivačních hornin na obou důlních lokalitách. Prováděl jejich půdní rozbor s následným provedením laboratorních analýz ve zkušebních laboratořích VUHU. Stanovoval rovněž mocnost a kvalitu skrývané ornice v předpolí těžby a prováděl průzkum ploch ponechaných přirozené sukcesi. Výsledky jeho průzkumů byly důležité pro určení dalšího průběhu biologických rekultivací.

Foto: Archiv VUHU

VIRTUÁLNÍ TRÉNINK ZÁCHRANY ŽIVOTA

Zcela nový způsob nácviku záchrany lidského života pomocí nepřímé srdeční masáže si mohli vyzkoušet hasiči i další zaměstnanci Severočeských dolů. Sadu pro virtuální realitu přivezl do Ledvic člen Oblastního spolku Českého červeného kříže Teplice a zároveň bezpečnostní technik SD Vladimír Herškovič.

Jsem v tunelu jakéhosi nádraží nebo stanice metra. Na zemi leží muž a nikde široko daleko nikdo, kdo by mi pomohl. Klekám si k němu a zkouším, zda mě vnímá. Zakláním mu hlavu, ale je jasné, že nedýchá. Musím zavolat záchranku a pomoci mu...

Takovou situaci simuluje virtuální realita VR Rescue, kterou se díky Vladimíru Herškovičovi podařilo zapůjčit pro trénink jako nadstavbu běžných školení první pomoci zaměstnanců. Během tří dnů se v prostorách hasičské stanice v Ledvicích vystřídalo na šest desítek zaměstnanců. Školení bylo primárně určeno pro hasiče, ale zapojit se mohli všichni, kdo o to projeví zájem. „Letos jsme pro potřeby školení první pomoci dokoupili výbavu pro výuku první pomoci při dušení ACT FAST, dále sadu figurín pro nácvik nepřímé srdeční masáže, kde je možné zkoušet záchranu dospělého, teenagera i nemluvněte. Tyto pomůcky je možné zatraktivnit aplikací, v níž účastník může v reálném čase sledovat, jak je úspěšný, včetně možnosti odeslat data pro účely dalšího porovnání při navazujícím školení. Při nácviku používáme i AED neboli automatizovaný externí defibrilátor s cvičnými elektrodami, zapůjčený od hasičů DB. Virtuální realita je další nadstavba, jak záchranu lidem přiblížit. Nácvik první pomoci je totiž tím účinnější, čím více se blíží realitě. Nejde nám o memorování pouček, jedná se především o to, aby si účastníci osvojili dovednost a získali vlastní zkušenost, která je, jak známo, nepřenositelná. A dosáhnout podoby s realitou nám pomáhá právě realita virtuální,“ vysvětluje Herškovič, který je aktivním členem Českého červeného kříže. Právě Oblastní spolek ČČK Jablonec nad Nisou sadu pro virtuální realitu bezplatně zapůjčil. „Máme ji jen na krátkou dobu, takže jsem tu byl i v neděli, abychom stihli všechny směny,“ dodává.

„Reálné scénáře, emoce a okamžitá zpětná vazba zaručují zážitek, který v těle zůstává déle než teorie,“ popisují technologii vývojáři z VR Rescue. A mají pravdu. Díky řadě prvků ve výukovém programu si každý může natrénovat správný postup. V první části vás virtuální realita přenesne do výukové místnosti, kde se dozvíte základní informace o postupu a natrénujete si rytmus masáže srdce i správnou sílu. V další části se už ocitáte ve zmíněném tunelu a s náповědou, v klidu a v pomalém tempu postupně zkoušíte, co a jak udělat. V závěrečné fázi už v tom budete sami a pokoušíte se muže oživit do chvíle, než přijede profesionální záchranka.

„Nějaké povědomí o záchrane máme všichni, ale vždy je lepší si to osahat a v bezpečném prostředí vyzkoušet. Sled úkonů, které je třeba provést, je také důležitý – tedy nejprve zkontroluji vlastní bezpečnost, pak zraněnému zkontroluji základní životní funkce a soustředím se přitom na vědomí a dýchání, následně kontaktuji záchrannou službu a pak zahájím resuscitaci,“ vysvětluje Vladimír Herškovič. Na závěr si mohli účastníci školení poměřit své síly – tedy schopnost tři minuty masírovat srdce správným tempem a správnou silou. Byť se to zdálo fyzicky náročné, záchranáři upozorňují, že v reálném světě do tří minut záchranka nepřijede.

U KOSTOMLAT SE KONAL ZÁVOD TŘÍ VRCHŮ

Unikátní závod dvojic letos zavítal na okraj Radovesické výsypky. Trasa Českým středohořím o délce 62 km s převýšením 2 500 metrů prověřila fyzickou zdatnost a orientaci terénem. Součástí Závodu tří vrchů byla i kanoistika na rekultivované vodní ploše Kostomlaty II.

Jak prozradil jeden z organizátorů, Petr Tízl, Závod tří vrchů vznikl již v roce 2003 jako přátelský závod mezi skauty na Teplicku. Od té doby je každoročně pořádaný v jiné části republiky a provází sportovní nadšence přírodou a atraktivními místy. Jeho základem je překonání náročné trasy, která je zpestřená řadou dovednostních disciplín a zábavných úkolů. „*Takovým úkolem může být například loupání nejdelší nepřerušené slupky z jablka, vylustění hlavolamu, střelba na cíl nebo náročnější fyzická aktivita v podobě horolezení či kanoistiky. Samotná trasa je pro účastníky tajemstvím. Teprve v 5 hodin ráno při startu oznámíme pozici prvního stanoviště, kde za splnění úkolu obdrží další bod trasy,*“ vysvětluje pořadatel.

Na Radovesickou výsypku se závody vrátili již podruhé. „*Poprvé to bylo v roce 2007, kdy prostředí připomínalo zatím ještě měsíční krajinu. Dnes, po 18 letech, jsou tyto plochy mnohem přívětivější a vrací se do nich život,*“ říká Petr Tízl.

Letošní trasa zavedla závodníky ze Žalan přes Kostomlaty pod Milešovkou na vodní plochu, užívanou rybáři. Jejich úkolem bylo obeplout trasu vyznačenou z nafukovacích plameňáků a při tom řešit zapeklitý početní příklad. Tato aktivita byla však maličkostí ve srovnání se zdoláním Milešovky, Kletečné, Borče a dalších vrchů. Přestože vyhráli zkušení matadoři, uznání patří všem 86 zúčastněným dvojicím, z nichž některé dokončily závod za hluboké noci na pokraji sil.

PRVNÍ PLYNOVÝ ZDROJ V PRUNÉŘOVĚ JE JIŽ V PROVOZU

Společnost ČEZ představila zástupcům měst a obcí a médiím pokroky ve svých energetických projektech v Ústeckém kraji. V centru pozornosti jsou především náhrady uhelných zdrojů pro vytápění.

„*Naposledy jsme se zde sešli před rokem a půl. Nyní jsme tu opět, abychom složili účty,*“ přivítal představitele měst a obcí v areálu elektrárny Prunéřov generální ředitel ČEZ ESCO Kamil Čermák, který označil Skupinu ČEZ za největšího investora v Ústeckém kraji. „*Jsm rádi, že na náhradu uhelných zdrojů ve výrobě elektřiny i tepla ČEZ systematicky pracuje a že spolu modernizaci energetiky v Ústeckém kraji pravidelně diskutujeme a koordinujeme,*“ říká k tomu hejtmán Richard Brabec.

Hosté si mohli prohlédnout novou plynovou kotelnu s výkonem 26 MWt, která byla v červnu letošního roku spuštěna do zkušební provozu. Ve stejné době byla spuštěna plynová kotelna o výkonu 10 MWt v nedalekých Tušimicích, která bude sloužit jako záložní zdroj. Na prunéřovský zdroj se v budoucnu připojí město Kadaň, dosud zásobované z Tušimic. K městu ČEZ vybuduje za 400 milionů korun nový horkovod v délce 5,7 km. Dokončen by měl být v roce 2027.

Mezi další plánované investice v Prunéřově patří kotel na biomasu o výkonu 35 MWt a další plynové kotelny o výkonu 52 MW. Tyto zdroje by měly zásobovat zákazníky v topné sezóně 2028/2029, tedy v předstihu před oznámeným ukončením výroby z uhlí v roce 2030.

Další modernizované teplárenské lokality budou Trmice a Ledvice. Celkové plánované investice ČEZ do teplárenství v kraji překračují 20 miliard korun. Dále ČEZ v regionu investuje do nových elektráren, distribuce elektřiny a tepla, elektromobility a projektů lithia a malých modulárních reaktorů.

PRODECO SE PŘEDSTAVILO NA STROJÍRENSKÉM VELETRHU

Návštěvníkům největšího strojírenského veletrhu v České republice, který se konal začátkem října v Brně, se představila také společnost PRODECO ze Skupiny SD. Ve vlastním výstavním stánku v jednom z pavilonů brněnského výstaviště se společnost prezentovala pod mottem Umíme velké věci.

Prezentace mezi významnými strojírenskými firmami celého světa je dalším krokem společnosti k rozšíření portfolia zákazníků i mimo okruh své mateřské společnosti. Firma si letos připomněla 80 let od chvíle, kdy v Teplicích vznikla projekční kancelář tehdejších Vítkovických železáren coby základ pozdější společnosti PRODECO, v níž se nakonec spojila projekční složka s dílnami v Tušimicích a Bříně. Firma se řadu desetiletí specializovala na důlní techniku, s útlumem těžby však hledá nové možnosti, kde uplatnit své bohaté zkušenosti a specializované dílny. Právě takovou příležitostí byl kontraktační veletrh v Brně. Podle pořadatelů navštívilo 66. ročník Mezinárodního strojírenského veletrhu 55 tisíc návštěvníků ze 42 zemí světa.

ZPRÁVY ZE SVĚTA

Uzavření polských dolů

Polská vláda předložila parlamentu zákon, který má podpořit odchod země od uhlí. Náklady na uzavření polských černouhelných dolů se v příštím desetiletí odhadují na 66 miliard korun. Finanční pomoci s revitalizací těžebních oblastí i podpořit horníky, kteří přijdou o práci.

Útoky na ukrajinské horníky

Rusové útočí na uhelné doly v Dněpropetrovské oblasti Ukrajiny. V říjnu v zasaženém hlubinném dole uvázlo 192 horníků, které se naštěstí podařilo vyprostit. V srpnu však podobný útok nepřežil jeden zaměstnanec a další tři byli zraněni. Během dalších útoků, které míří na ukrajinskou energetickou infrastrukturu, došlo v listopadu k rozsáhlým výpadkům elektřiny v osmi dolech, kde tou dobou pracovalo v podzemí přes dva a půl tisíce horníků.

Nový báňský zákon

Na Slovensku se připravuje novela horního zákona, která má nejen sladit slovenské právo s evropským, ale také přinést urychlení povolovacích procesů. Součástí legislativního balíčku je i umožnění skladování CO₂ ve vytěžených dolech či podpora využití geotermální energie. Současně platný zákon je z roku 1988, k návrhu se sešlo 240 připomínek.

Uhlí pro datová centra

Uhelná energetika v USA se vrací do hry. Rozvoj umělé inteligence, digitalizace průmyslu a datových center zvyšují potřebu nepřetržité výroby elektřiny, a proto Trumpova administrativa oznámila uvolnění 100 milionů USD na obnovu a modernizaci stávajících uhelných elektráren. Ministerstvo energetiky pak uvedlo, že poskytne 625 milionů USD na rozšíření výroby elektřiny z uhlí.

Spotřeba elektřiny poroste

Světová spotřeba elektrické energie by měla podle Mezinárodní energetické agentury (IEA) do roku 2035 vzrůst o 40 až 50 procent. Hlavním tahounem spotřeby podle posledního vydání World Energy Outlook 2025 mají být datová centra. Narůstat má podíl výroby obnovitelných zdrojů, ale také plynových a jaderných zdrojů. Zpráva ale upozorňuje na nerovnoměrné investice do zdrojů a sítí: „Zatímco investice do výroby elektřiny vzrostly od roku 2015 o 70 %, investice do rozvoje sítí rostly ani ne polovičním tempem.“

Foto: Uhelná lokalita Rybník ve Slezském vojvodství v Polsku, zdroj: iStock.

Přehled pracovních úrazů

LEDEN AŽ LISTOPAD 2025

	CELKOVÝ POČET ZAEVIDOVANÝCH ÚRAZŮ			Z TOHO ÚRAZŮ SE ZÁZNAMEM		
	2025	2024	ROZDÍL	2025	2024	ROZDÍL
DB	43	46	-3	11	10	+1
DNT	16	15	+1	6	7	-1
Správa a.s.	1	0	+1	0	0	0
SD celkem	60	61	-1	17	17	0

Odkrytí důlních děl dolu Venuše na DB

Již od začátku povrchové těžby v 70. letech minulého století se těžba na lomu Bílina potkává s následky historické hlubinné těžby uhlí. Letošní rok odhalil větrací jámu, která vznikala před více než 100 lety, a unikátní soustavu chodeb historického dolu.

Text: Karel Mach

V některých letech i po roce 1990 probíhalo více než 50 % těžby ve 3,5 km dlouhé porubní frontě uhelného lomu v plochách historické těžby uhlí. To přinášelo komplikace v těžbě, úpravě uhlí (kvůli tomu bylo na úpravě uhlí v Ledvicích od začátku instalováno prádlo – hustotní rozdužování) a také to přinášelo ekologické důsledky.

V závalových oblastech porušené uhlí neustále zahořívá a v lomu se vždy na několika místech kouřilo. Po roce 2007 lom Bílina souvislé hlubinně přerubané plochy bývalého dolu Mír opustil a začal těžit tzv. panenskou sloj na celé porubní frontě. Od té doby se sice s pozůstatky hlubinné těžby setkáváme dále, ale mají již jen charakter

jednotlivých chodeb, které v minulosti měly připravit na hlubinnou těžbu další části dolových polí.

V roce 2025 byla povrchovou těžbou lomu Bílina v jižní části odhalena méně častá součást hlubinné těžby – větrací jáma dolu Venuše. Ne že bychom se s touto jámou nepotýkali již dříve – jde o svislé důlní dílo ražené od povrchu až pod uhelnou sloj, takže i těžba skrývky do ní v minulých letech musela zasáhnout. Také jsme se v minulosti potkali s některými důlními chodbami tohoto dolu. Ale nikdy to nebylo tak zajímavé jako v tomto roce, kdy těžba uhlí odhalila spodní část jámy, do které ústilo několik chodeb historického dolu.

Sto let stará větrací jáma

V historických základních důlních mapách dolu Venuše najdeme tuto jámu pod názvem Větrná jáma Jenišův Újezd. Na těchto mapách se také dočteme, že jáma měla hloubku od povrchu na dno 142 m a přímo do jámy ústily na výškové úrovni kolem 140 m n. m. čtyři chodby s různou úrovní vyztužení. Samotná jáma kruhového výřezu byla vyzděna cihlami. Průzkumný vrt pro tuto jámu byl vyvrtán v roce 1923, a tak předpokládáme, že záhy bylo započato s hloubením jámy. Přesné záznamy bohužel nemáme k dispozici, ale jáma byla dokončena patrně kolem roku 1927.

4

Samotný důl Venuše se rozkládal západně a severozápadně od této jámy směrem na Most a další větrací jámy, zaplavovací jáma i dvě těžební jámy se nacházejí v předpolí dolu v katastrech obcí Braňany a Pařidla. Samotné zaražení dolu proběhlo v roce 1893 a nejstarší dobývací komory jsou datovány rokem 1899. Důl končil s těžbou po skončení druhé světové války v roce 1947 a pak byla těžba znovu krátce obnovena mezi lety 1955 a 1961. Ročně se těžilo běžně přes 200 tisíc tun uhlí. Pod 200 tisíc tun těžba klesala v době velké hospodářské krize, během války a po válce, kdy nebyl dostatek pracovních sil. Během druhé světové války zde pracovalo mnoho válečných zajatců různých národností.

Co nám zůstalo z Venuše?

Nejhlubší částí dolu se nacházejí pod úrovní hladiny moře a hloubka od terénu se tam přibližuje 300 metrům. V západním předpolí lomu Bílina je pak vlastní těžební pole bývalého dolu, kde byly používány především metody těžby bránící provalení stropu těžebních prostorů. Důvodem byla neustálá hrozba průvalu zvodnělých písků (tzv. kuřavek) z nadloží sloje do důlních děl, který by mohl mít pro důl katastrofální následky. Hlavními metodami tudíž byly komorování a stěnování se základkou vytěžených prostor. Nadložní písčité vrstvy jsou z toho důvodu v ploše dolu zvodněny dodnes, a tak je musíme před zahájením povrchové těžby skrývky odvodňovat čerpacími vrtky. Základkový materiál byl těžen na povrchu a představoval jej písek a jíl. K dopravě tohoto materiálu do dolu sloužila uvedená zaplavovací jáma. Nejstarší částí hlubinného dolu byly v šedesátých letech minulého století přetěženy povrchovým dolem Venuše – Nové pole. V místě této povrchové těžby je dnes plaviště popílku Unipetrolu. Vysoká výtěžnost používaného stěnování vedla i při zakládání vytěžených prostor k plošným poklesům terénu, což způsobilo vznik rozsáhlých zamokřených ploch v jihozápadním předpolí lomu Bílina; příkladem je mokřad Venuska.

5

OTÁZKA PRO: Viliama Štajgera, vedoucího výroby DB

Jak se výroba vypořádala s výskytem větrací šachty v uhelném řezu a jaká další stará důlní díla během těžby v DB odstraňujete?

Před postupem velkostroje jsme věděli, že před námi tato větrací jáma bude a že to nebude nic jednoduchého. Byl to zajímavý objekt a já sám jsem se s takovou jámou setkal podruhé v životě. Měla průměr šest metrů a vzhledem k tomu, co se nad ní v minulosti dělo, byla zasypaná. Využili jsme dobu, kdy probíhá roční revize na uhelných řezech a výroba stojí. Velkostrojem jsme jámu obnažili a během odstávky ji lopatovými rýpadly rozebrali a materiál odvozili.

V prostoru jámy ústilo několik chodeb – některé částečně zazděné, které jsme na horizontu postupu velkostroje nebo těsně pod ním také zlikvidovali, tedy odtěžili a zasykali. Další chodby historického dolu Venuše, které vedou severním a severozápadním směrem, prudce klesají. Ty stále v uhelném řezu zůstávají a přijde na ně řada později. Ve chvíli, kdy takovou chodbu těžbou velkostroje zasáhneme, tak ji částečně odtěžíme a v závěrném svahu ji musíme zazdít, abychom zamezili přístupu kyslíku a sloj nemohla začít prohořívát. Nicméně v současnosti už je chodeb čím dál tím méně. V minulosti, kdy jsme přetěžovali hlubinné doly s dřívější těžbou, to bylo náročnější.

1 Likvidace větrací jámy hlubinného dolu, foto: Viliam Štajger.

2 Jáma vyzděná cihlami byla dokončena kolem roku 1927, foto: Karel Mach.

3 Do větrací jámy ústilo několik chodeb, foto: archiv směnových inženýrů.

4 Pohled do jedné z chodeb, které ústily do větrací jámy, foto: archiv směnových inženýrů.

5 S větrací jámou dolu Venuše se horníci na DB nesetkali poprvé, historický snímek z úpatí Teplické výsypky pochází z roku 1998, foto: M. Prokš.

Protiprašná opatření Dolů Bílina

Zkrápění při dopravě uhlí a skryvky, stejně jako na cestách, zakrytování pásových dopravníků, technologie odsávání a filtrace uhlénoho prachu – všechna tato opatření pomáhají aktivně snižovat vliv důlní činnosti na okolí. Ve spojení s pasivní ochranou okolních obcí, jako jsou terénní valy, lesní pásy a izolační stěny, přispěla tato opatření k radikálnímu snížení naměřeného množství prachových částic v obcích a zlepšení životního prostředí.

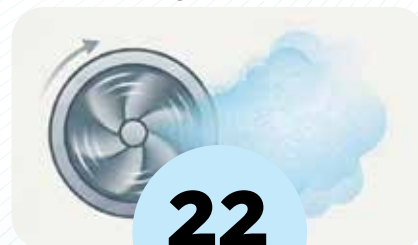
KROPICÍ RAMPY NA
UHLÉNÝCH ODTAZÍCH

KROPICÍ RAMPY
SKRYVKOVÉ DOPRAVY

ROTAČNÍ
ATOMIZÉRY

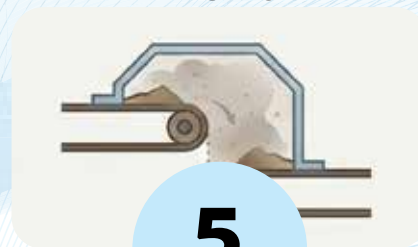
ZAKRYTOVÁNÍ PÁSOVÝCH
DOPRAVNÍKŮ

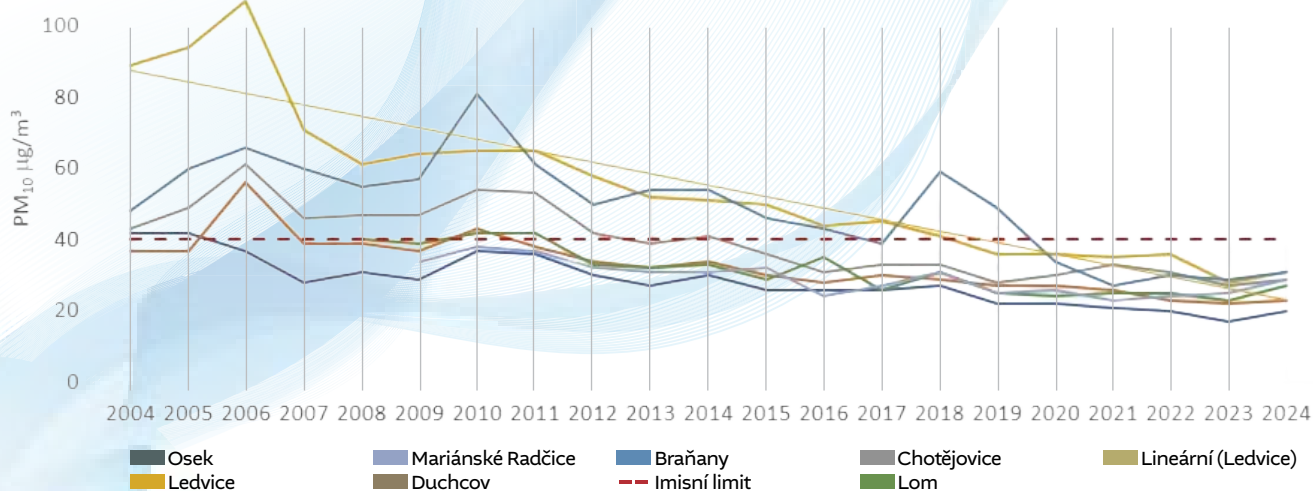
ODSÁVACÍ A FILTROVACÍ
JEDNOTKY

KAPOTÁŽE
PŘESYPŮ

Vývoj kvality ovzduší na stanovištích v okolí Dolů Bílina v období let 2004–2024

Zakrytování dopravníků změřeno na mapovém portálu, zbývající podklady byly převzaty z Provozního řádu, který byl v 10/2025 aktualizován.

1

Bludné pískovce zaměstnávají skrývku Dolů Bílina

Žádný jiný povrchový lom v severočeské pánvi se nepotýká v takovém množství s pevnými pískovcovými plochami, které brzdí postup skrývky, jako ten bílinský. V současné době tento problém musí pracovníci skrývky řešit na čtyřech řezech. Vzhledem k nutnosti maximalizovat těžbu skrývky tak musejí být stále o krok napřed před velkostroji.

Text: Kateřina Táborská
Foto: Tomáš Branda

„Výskyt pevných pískovcových bloků je anomálie dolu Bílina. Vědělo se o nich již při vzniku hlubinných dolů. Pro tento účel jsou stavěny i naše velkostroje, které musí být bytelnější,“ vysvětluje vedoucí výroby úseku Skrývka DB Luboš Brabec. Přestože s nimi musela těžba počítat i v minulosti, větší výskyt těchto ploch se objevil v posledních třech letech. Letos už se na DB vytěžilo 170 tisíc kubíků hmot, přičemž obvykle jedna polovina z tohoto množství je přímo pískovec. Nachází se na úrovních od 60 do 160 metrů nad mořem a v některých partiích prostupuje pískovec až na úroveň uhlí. Někdy jde jen o „drobné“ kameny, občas ale dosahují i čtyřmetrové výšky. Podle geologů ani příští rok nebude situace jednodušší. V horních partiích skrývky někdy nejsou pískovcové desky tak tvrdé, takže si s nimi poradí i velkostroj, avšak čím hlouběji, tím jsou pevnější a tvrdší. A tehdy musí přijít na řadu výbušniny a zemní stroje.

Jak se bojuje s pískovcem?

První ve „frontové linii“ jsou geologové, kteří označí místa s pravděpodobným výskytem pískovce. Příprava výroby tato místa zanesou do plánů a map. *„Jde o poměrně přesné odhady. Geologové nám například vytyčí prostor o rozměru 100×80 metrů, kde může pískovec být. A skutečně ho tam vždycky najdeme. Záleží ale na tom, jak je hluboko a jak je položený,”* upozorňuje Luboš Brabec. V tuto chvíli přicházejí na řadu vrtné soupravy firmy Revitrans. Hustými průzkumnými vrty o čtvercích přibližně 3×3 metry pískovec hledají. Do něj se pak vyvrtá díra, do níž se umístí nálož, a těmi se ještě pod povrchem masa roztrhá. Poté nastupují zemní stroje jako hydraulická rýpadla, buldozery a těžké nákladní vozy, které prostor vyčistí a kámen odtěží a odvozí.

Přestože pískovec není ideálním a stabilním kamenivem, své využití v dole má, takže se separuje od hlíny nebo písku a dál zužitkuje. *„Disponujeme drtiči, takže ho můžeme nadřít na potřebné frakce a využívat pro zpevnění cest. Větší kusy využíváme také na stabilizaci vnitřní výsypky nebo stabilizaci terénu při přesunu čerpacích stanic na dně v lomu,”* říká Luboš Brabec. Na dvou místech Dolu Bílina tak jsou umístěné deponie pískovcového materiálu.

Hra o čas

„Plánovat práci si na tomto úseku nemůžeme – práce nám přichází sama,” podotýká vedoucí výroby. Pískovec je třeba odstranit před tím, než k místu dorazí velkostroj, aby nedocházelo k prostojům. *„Pokud to jde, okamžitě prostor vyčistíme a kámen odtěžíme, aby mohl velkostroj pokračovat v plánovaném báňském postupu. V některých partiích je ale pískovec tolik, že se to ne vždy podaří. Občas se stane, že je pískovec uložen velmi hluboko, takže jeho těžba malotechnikou by byla neefektivní. V takovém případě musíme čekat, až přijede na místo velkostroj a pomůže nám odtěžit hmoty nad pískovcem.”* Přestože odhady geologů jsou velmi přesné, výjimečně se může stát, že průzkumy pevnou plochu neodhalí, vyskytne se na neobvyklém místě a narazí na něj přímo velkostroj. *„Naštěstí platí, že tam, kde se objeví písek, je pravděpodobnost, že se objeví i pevné partie. To slouží jako vodítko pro osádku velkostroje,”* doplňuje Luboš Brabec s tím, že potenciální ohrožení velkostroje je minimální.

Nutnosti pružně reagovat se přizpůsobuje i chod úseku a podle Luboše Brabce provozním potřebám vychází vstříc i Revitrans, který zajišťuje vrtné a trhací práce a dodává techniku pro odklizení. Znamená to držet i o víkendech nepřetržitě služby a být připraven kdykoliv vyrazit do práce. *„Víme, že těžíme v úseku s častým výskytem pískovce, takže musíme být stále připraveni,”* uzavírá vedoucí výroby.

1 Množství pevných pískovcových ploch aktuálně zaměstnává pracovníky skrývky na šestém řezu DB.

2 Likvidaci pevných pískovcových ploch má na starosti vedoucí výroby úseku Skrývka DB Luboš Brabec.

3 Na práci se podílí celá řada techniky firmy Revitrans.

4 Drtič umožňuje připravit frakce pískovce vhodné na zpevnění cest.

1

Nově monitorujeme emise metanu z těženého uhlí

V rámci snahy Evropské unie o snížení emisí skleníkových plynů podle balíčku Fit for 55 začalo od roku 2024 platit evropské nařízení o snižování emisí metanu v odvětví energetiky. To přímo nařizuje monitorovat a snižovat veškeré emise metanu mj. i z těžby fosilních uhlovodíků, jako je ropa, zemní plyn a také uhlí. Proto musely povinností vyplývajícím z nařízení věnovat pozornost i Severočeské doly.

Poslední vědecké výzkumy naznačují, že metan má mnohonásobně významnější účinky na globální oteplování než oxid uhličitý a pravděpodobně zapříčiňuje oteplování planety přibližně z jedné třetiny celkových skleníkových plynů. Je tu tedy zřejmý důvod pro snahu o co nejrychlejší omezení emisí metanu. Rychlé snížení emisí by se mělo v krátkodobém horizontu projevit mimo jiné proto, že jeho průměrná délka setrvání v atmosféře je 10 až 12 let. Nutno podotknout, že veškeré emise metanu však nepocházejí pouze z průmyslu, ale velkou měrou přispívá také zemědělství, nakládání s odpady a samozřejmě i přírodní emise původem například z močálů nebo tajícího permafrostu. Pro pochopení složitých vztahů mezi emisemi metanu (ať už přírodními nebo antropogenními) a globálním oteplováním vzniká mnoho vědeckých projektů, které s pomocí družic, dronů nebo letadel vybavených

Text a foto: Tomáš Novotný

speciálními spektrometry na měření metanu mají za cíl monitorovat celou naši planetu a odhalit největší producenty tohoto skleníkového plynu. Prozatím se takto daří monitorovat spíše bodové zdroje znečištění s výraznými emisemi metanu, ale nehodí se pro sledování plošných a nevýrazných zdrojů, jako jsou například naše povrchové lomy.

Pro Severočeské doly vyplynuly z evropského nařízení nové povinnosti ohledně sledování emisí metanu z těžného uhlí. V nařízení se však objevily některé nejasnosti vzhledem k metodice měření a vykazování emisí. Vznikla proto pracovní skupina zástupců dotčených subjektů z těžebního průmyslu a energetiky při Ministerstvu životního prostředí, která měla a stále má za cíl na problematiku ustanovení v nařízení upozornit a pokud možno je správně implementovat do našeho prostředí a také celé nařízení zakotvit v české legislativě v podobě nového zákona. Především díky spolupráci s VUHU, a. s., se Severočeským dolům podařilo dodržet termíny dané nařízením a vykázat za rok 2024 emise metanu na dolech Nástup Tušimice a Bílina. A to přesto, že s měřením emisí metanu v takovém prostředí nebylo moc zkušeností. Neexistuje totiž žádné zařízení, které by bylo schopné na ploše několika čtverečních kilometrů kontinuálně měřit velmi slabé emise metanu.

Od roku 2021 spolupracovaly SD s Českou geologickou službou na výzkumném úkolu ohledně stanovení emisí metanu pomocí tzv. emisního faktoru uhlí – ten udává množství metanu na jednotku vytěženého uhlí, obvykle v kg/t. Nově podobný způsob stanovení emisí metanu využívá i VUHU, který metodu stanovení emisí vyvinul ve spolupráci s okolními státy. Metoda spočívá v odběru čerstvých vzorků uhlí, které reprezentuje průměrnou kvalitu těženého uhlí za sledované období. Každé tři měsíce (sleduje se čtvrtletně) tedy vyrazí naši pracovníci se zástupci VUHU na obě lokality a s pomocí hydraulických rýpadel dělají zásekové rýhy do stěny uhelného řezu, aby se dostali k čerstvým vzorkům uhlí. Zkoušelo se vzorkovat i přímo z kola velkostroje, ale to nebylo příliš efektivní vzhledem k příliš velkému záběru kola v uhelné sloji. Navíc byl problém takto získat dostatečně velké kusy uhlí. Vzorky uhlí byly následně v laboratořích VUHU analyzovány a měřen na nich obsah metanu v uvolňovaných plynech během několika kroků drcení na menší frakci. Celkovým výsledkem takové analýzy je pak tzv. emisní faktor, který říká, kolik kilogramů metanu se uvolní z jedné vytěžené tuny uhlí. Naměřené výsledky ještě nezávisle porovnáváme s kontrolními rozbory u České geologické služby. Údaje o emisích metanu jsou následně zasílány na OBÚ v Mostě, který výkazy předává dál. Dosavadní výsledky měření emisí metanu potvrzují předpoklad spíše relativně nízkých hodnot. Je to proto, že uhlí v Podkrušnohoří se v době svého vzniku nedostalo do té fáze prouhelňování, aby se začal ve velkém množství tvořit metan rozkladem organické hmoty tak, jak to známe např. z černouhelných ložisek na Karvinsku. Většina naměřeného metanu tedy nepochází z hlavní prouhelňovací

fáze, ale až z druhotné produkce, kdy dochází jak k bakteriální přeměně oxidu uhličitého na metan, tak k rozkladu organických kyselin z oxidujícího uhlí zpět na metan a oxid uhličitý. Navíc velká část nahromaděného metanu se z hnědouhelných ložisek již uvolnila počínaje prvními hornickými pokusy až do dnešní velkolomové těžby.

Nařízení ukládá ale ještě další povinnosti, a zatím není zcela jisté, do jaké míry se budou Severočeských dolů týkat. Jedná se např. o kontinuální měření emisí metanu ze stařin hnědouhelných hlubinných dolů, včetně těch zasypaných. Vzhledem ke stanoveným emisním faktorům povrchových lomů je však nepravděpodobné, že by zasypané či zatopené stařiny měly větší emise než 0,5 t/rok metanu, což je dle nařízení hranice, kdy už se musí kontinuálně měřit emise. V prostoru obou našich lomů by to představovalo 10–20 starých jam. V případě celého Podkrušnohoří by mohlo jít až o stovky jam, které by bylo zřejmě potřeba technicky osadit a zajistit přívod elektrické energie. Bude nezbytné podrobným výzkumem nejprve zjistit, jaké jsou reálné emise metanu na několika málo vybraných objektech, a následně vymyslet cenově dostupné řešení pro monitoring – pokud bude vůbec třeba. Věříme, že i s touto výzvou si ve spolupráci s VUHU poradíme. V dalších odvětvích, např. těžba, zpracování a distribuce ropy a zemního plynu nebo hlubinná těžba uhlí, představuje toto nařízení ještě větší výzvu než v případě našeho povrchového dobývání.

1 Odběr uhelných vzorků z třetinového proplásku na lomu Bílina.

2 Odběr plynů přímo od uhelného řezu na DNT.

Envidozor představil to nejlepší z rekultivací

Seznámit se s tím nejlepším z oblasti péče o přírodu mohli během podzimních exkurzí členové monitorovacích výborů projektu Environmentálního dozoru na obou důlních lokalitách SD. Zástupce měst a obcí v okolí letos pracovníci SD odvezli do Střezovské rokle u Března a na výsypku Pokrok u Duchcova.

Text: Kateřina Táborská
Foto: Tomáš Branda, Kateřina Táborská

Péče o unikátní rokli

S velkým zájmem zástupců obcí z Chomutovska a Kadaňska se setkala říjnová cesta monitorovacího výboru, jejímž cílem bylo představit i poněkud netradiční lokalitu, o níž důlní společnost pečuje. Střezovská rokle totiž leží mimo těžební území, na opačné straně Března než uhelný lom. Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, které je součástí plánu sanací a rekultivací, se SD o tuto přírodní památku starají již více než deset let.

1

Úzká a místy až 20 metrů hluboká strž patří v rámci Česka k unikátním svým vznikem a geomorfologií, ale také cennou teplomilnou stepní vegetací. Právě její udržení a podpora je hlavním úkolem rekultivátorů. „Když jsme rokli přebírali, byla nepřístupná a kompletně zarostlá náletovými dřevinami. Všechny nepůvodní druhy jsme se pokusili odstranit a v určitých partiích se snažíme udržovat bezlesí. Rokle ale stále zarůstá, takže se do ní pravidelně vracíme. Nejvíc bojujeme s akátem,“ vysvětlila při procházce rokli členům environmentálního dozoru vedoucí oddělení přípravy území a rekultivací Dolů Nástup Tušimice Petra Próníková. Představitelé měst a obcí z okolí také navštívili, jako jedni z prvních, nově budovanou vyhlídku u Března, která nabízí výhled na těžbu i rekultivovanou krajinu z opačné strany než dosavadní vyhlídka u Spořic.

2

Šest kilometrů alejí

Zajímavá místa zrehabilitované výsypky Pokrok byla cílem exkurze členů monitorovacího výboru z oblasti důlní lokality Bílina. První zastávkou byla venkovní učebna, která vyrostla poblíž Duchcova u dvojice rybníků. „Jde o velmi oblíbené místo a při dobrém počasí tu

potkáváme školáky i dvakrát týdně,“ řekl vedoucí oddělení přípravy území a rekultivací DB Tomáš Hamerník. Díky množství informačních tabulí je místo ideální pro výuku přírodovědy, nicméně podle Tomáše Hamerníka se tu děti zábavnou formou učí i jiné předměty. Novinkou lokality je pak instalovaný

geologický park, kde se návštěvníci mohou seznámit na velkých exponátech s místními horninami a geologickým vývojem.

Účastníci exkurze se zastavili také u letos otevřené ptačí pozorovatelny v centrální části výsypky. I ta byla primárně připravována pro žáky duchcovských škol, nicméně slouží samozřejmě i ornitologům a široké veřejnosti (více o ní v *Hornických listech* 1/2025). O oblíbenosti místa svědčí fakt, že jeden z návštěvníků umístil do pozorovatelny fotografie čapí rodinky, která se na jaře usadila na připraveném hnízdě hned vedle ptačí rozhledny. Pracovníci rekultivací vysvětlili i funkci jednotlivých prvků podporujících biodiverzitu území, jako jsou hromady kamení, ležící stromy či stržené drny.

Rozsáhlá výsypka Pokrok je protkána množstvím cest pro pěší i cyklisty. Podél nich pracovníci rekultivací vysazují aleje z dubů, lip i ovocných stromů. „Vysázeli jsme již okolo 1 500 stromů, aleje mají délku šesti kilometrů a stále doplňujeme další,“ vysvětlil technik rekultivací DB Eduard Vinohradník. Stromky jsou zatím oplocené kvůli ochraně před zvěří. „Vysazujeme menší sazenice, které sice potřebují delší čas a ochranu, ale mají větší šanci se uchytit než vzrostlé stromy,“ doplnil.

3

4

1 O přírodní památku Střezovská rokle se SD starají již více než 10 let.

2 Severočeské doly vysázely na Pokroku už šest kilometrů alejí.

3 Půvabná lokalita Střezovské rokle u Března byla první zastávkou podzemního monitorovacího výboru environmentálního dozoru na DNT.

4 Novinkou venkovní učebny na rekultivované ploše Pokrok je geologický park.

Pracovní graf Dolů Nástup Tušimice na rok 2026

Měsíc	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
1.				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30	31																						
2.							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28																						
3.							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29	30	31																			
4.										1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30																	
5												1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31														
6.															1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30												
7.																	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31									
8.																				1	2	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31						
9.																							1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
10.																									1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
11.																											1	
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
12.																												
	30																											
A																												
B																												
C	R	N																										
D	N		R	N																								
A																												
B	R	R																										

svátek

změna času

Při pracovní době 36 hodin 40 min. (týdně), přísluší za 6 týdnů 1 x 11 hodin vyrovnávacího (klouzavého) volna.

Noční směna z 28. na 29. března; letní čas (10 hodin)

Noční směna z 24. na 25. října; středoevropský čas (12 hodin)

Pracovní graf Dolů Bílina na rok 2026

Měsíc	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne							
1																												
	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
2																												
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
3																												
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	
	30	31																										
4			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30																								
5																												
	25	26	27	28	29	30	31																					
6																												
	22	23	24	25	26	27	28	29	30																			
7																												
	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31																
8																												
	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31													
9																												
	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30											
10																												
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31								
11																												
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30						
12																												
	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31			
1A																												
1B	N	N					R	R			N	N			R	R			N	N		N	N					
1C				R	R			N	N			R	R	R			N	N				R	R					
1D	R	R					N	N			R	R				N	N		R	R	R							
210	R	R					R	R			R	R				R	R		R	R	R							
220				R	R			R	R			R	R	R			R	R				R	R					

svátek

změna času

Při pracovní době 36 hodin 40 min. (týdně), přísluší za 6 týdnů 1x11 hodin vyrovnávacího (klouzavého) volna.
Noční směna z 28. na 29.března; letní čas (10 hodin).
Noční směna z 24. na 25.října; středoevropský čas (12 hodin).

Pracovní graf Úpravna uhlí Ledvice na rok 2026

[illegible]

svátek

/ RANNÍ SMĚNA

< NOČNÍ SMĚNA

☐ POHYBLIVÉ VOLNO

Noční směna z 28. na 29. března; letní čas (10 hodin).

Noční směna z 28. na 29. března; letní čas (10 hodin).
Noční směna z 24. na 25. října; středoevropský čas (12 hodin).

Výplatní termíny na rok 2026

Měsíc	Termín výplaty na účet	
Leden	pátek	9. 1.
Únor	pondělí	9. 2.
Březen	pondělí	9. 3.
Duben	pátek	10. 4.
Květen	úterý	12. 5.
Červen	pondělí	8. 6.
Červenec	čtvrtek	9. 7.
Srpen	pondělí	10. 8.
Září	úterý	8. 9.
Říjen	čtvrtek	8. 10.
Listopad	pondělí	9. 11.
Prosinec	úterý	8. 12.

VÝPLATY V POKLADNĚ BUDOU VŽDY 15. V MĚSÍCI S VÝJIMKOU 12.2., 12.3., 14.5., 13.8., 12.11.

MZDA ZAMĚSTNANCE BUDE PŘÍPSÁNA NA JEHO ÚČET V DEN VÝPLATNÍHO TERMÍNU NEJPOZDĚJI DO 24:00 HODIN.

Klouzavá volna pro Doly Bílina na rok 2026

MĚSÍC	Den	1A	1C	220	Den	1B	1D	210
LEDEN	St	7. 1. N	7. 1. R	7. 1. R	Po	5. 1. N	5. 1. R	5. 1. R
ÚNOR	St	18. 2. R	18. 2. N	18. 2. R	Po	16. 2. R	16. 2. N	16. 2. R
BŘEZEN					Po	30. 3. N	30. 3. R	30. 3. R
DUBEN	St	1. 4. N	1. 4. R	1. 4. R				
KVĚTEN	St	13. 5. R	13. 5. N	13. 5. R	Po	11. 5. R	11. 5. N	11. 5. R
ČERVEN	St	24. 6. N	24. 6. R	24. 6. R	Po	22. 6. N	22. 6. R	22. 6. R
ČERVENEC								
SRPEN	St	5. 8. R	5. 8. N	5. 8. R	Po	3. 8. R	3. 8. N	3. 8. R
ZÁŘÍ	St	16. 9. N	16. 9. R	16. 9. R	Po	14. 9. N	14. 9. R	14. 9. R
ŘÍJEN	Čt	29. 10. R	29. 10. N	29. 10. R	Po	26. 10. R	26. 10. N	26. 10. R
LISTOPAD								
PROSINEC	St	9. 12. N	9. 12. R	9. 12. R	Po	7. 12. N	7. 12. R	7. 12. R

Ženy ze Skupiny ČEZ mají svůj dámský klub

Stejně jako si muži vytváří své „pánské kluby“, příležitost vytvořit si síť kontaktů napříč firmou nabídlo podzimní setkání žen v Perlové Vodě u Budyně nad Ohří. Dorazila na něj šedesátka pracovníků z Divize obnovitelné a klasické zdroje ČEZ a Severočeských dolů.

Text: Kateřina Táborská
Foto: iStock

„Součástí Vize 2030 je závazek mít v managementu firmy 30 % žen. K dosažení takového cíle je třeba zapojit celou společnost, nejen útvar personalistiky, a hledat talenty. Především v technických oborech je žen poměrně málo, takže mají nedostatek příležitostí potkávat se. Právě proto vznikl nápad vytvořit prostor pro setkávání žen,“ vysvětlila cíle setkání manažerka útvaru Diverzita a inkluze Skupiny ČEZ Petra Junger. Pozvání na něj dostaly ženy napříč všemi stupni řízení firmy od vedoucích po řadové zaměstnankyně. Mužský element, ovšem pouze v rámci krátkého úvodního vystoupení, zastupoval personální ředitel SD Josef Lejček.

Inspirací pro kariérní růst bylo setkání s brigádní generálkou ve výslužbě Lenkou Šmerdovou, která jako první žena v české armádě dosáhla této pozice. „Mezi muži dosáhla vysokého postavení a oni ji respektovali. Její zkušenosti byly velmi zajímavé,“ ocenila tuto část programu personalistka SD Blanka Marková.

Účastnice se mohly také zapojit do panelové diskuse s několika ženami ve vedoucích pozicích různé úrovně ve Skupině ČEZ, které sdílely své zkušenosti z práce, ale věnovaly se i otázkám sladování pracovního a osobního života. K oddychovým částem programu patřila přednáška o stylingu. „Zaujala mne přednáška o finanční gramotnosti a nezávislosti, která obsahovala řadu příkladů z reálného života,“

podělila se o své zkušenosti Marcela Krebsová z PR oddělení SD.

Během celého dne byla také řada příležitostí navázat neformální vztahy a diskutovat o mnoha tématech. „Trávím hodně času v kanceláři, takže jsem ocenila setkání s lidmi v příjemném prostředí. Témata byla velmi dobře vybrána. Pokud budou tyto akce pokračovat, ráda se znovu zúčastním. Je vždy dobře, když se poznáme nejen podle hlasu z telefonu, ale i osobně,“ zhodnotila

setkání vedoucí oddělení plánování SD Bohumila Patáková.

„V rámci Skupiny ČEZ nejde o první pokus o vytvoření pracovní sítě žen. V minulosti už jsme pořádali různá inspirativní setkání, ale toto je nové v tom, že se snažíme propojit ženy ve vedoucích pozicích s těmi v řadových pozicích, což by mělo podpořit vytváření sítě sociálních kontaktů. Rádi bychom tato setkání přenesli do všech divizí společnosti,“ uzavřela Petra Junger.

Od raketových motorů k uhelným rýpadlům

V projekční kanceláři PRODECO pracuje Vitalij Pišl s několikaletou přestávkou čtvrt století. Jméno i přízvuk však prozrazují, že se v Česku nenarodil. Patří k velké skupině Volyňských Čechů, kteří se po tragédii v Černobylu vrátili do vlasti svých předků. Svou pozoruhodnou rodinnou historii i příběh obce Malá Zubovščina na Ukrajině odhalil v rozhovoru pro Hornické listy.

Text: Kateřina Táborská

Foto: Archív databáze Volynaci.cz, rodinný archív Vitalije Pišla, Tomáš Branda

Jak se vaše rodina dostala na Ukrajinu?

Češi se začali stěhovat do carského Ruska od roku 1850 a tento exodus skončil na konci 19. století.

Nejstarší žulový pomník ve vesnici, kam se přestěhovali moji předkové, uvádí rok 1870. Rodina Pišlů přišla někdy před koncem 19. století. Pocházeli z vesnice Třešovice u Hradce Králové. Kolonie Zubovščina, kam přišli, stejně jako Malinovka, se

trochu jiným českým osadám vymyká, protože neleží ve Volyňské oblasti, ale Žitomirské, asi 150 km západně od Kyjeva.

Jak na život v Malé Zubovščině vzpomínáte?

My jsme s rodiči bydleli ve městě Korosteň, asi 18 km od vesnice, ale jezdili jsme pravidelně za babičkou a dědou, otcovými rodiči, kteří byli Češi. Z matčiny strany jsem Ukrajinec.

Doma s rodiči jsme mluvili většinou rusky nebo ukrajinsky, u babičky a dědy se ale mluvilo jen česky. Jedlo se vepřo-knedlo-zelo, kachní kaldoun a další česká jídla, dodržovaly se tradice. Specialitou byl domácí sýr, zvaný klišlik, něco na způsob olomouckých syrečků, který stejně tak páchl. V porovnání s okolím se v Zubovščině žilo dobře, protože všichni měli u domu své hospodářství a všechno si vypěstovali. Rozdíl mezi českou

a ukrajinskou vesnicí byl obrovský. U nás bylo vše upravené, čisté, po válce tam byly dva symfonické orchestry, dechový orchestr, sbory, střední škola, poliklinika, nemocnice a porodnice, pošta, dům kultury, tři obchody a malá pivnice. Češi s sebou přivezli své zvyky a tradice a hodně pozvedli hospodářství. Přivezli nářadí, sazenice, osivo. Vypráví se třeba, že když vezl jeden praděda mé ženy – tedy ještě na konci 19. století – hnůj přes pole Ukrajince, ten na něj vytáhl vidle, protože měl pocit, že mu znečišťuje pole. Tehdy tam vůbec neznali takovou běžnou věc, jako je hnojení polí. Na druhou stranu byla česká komunita poměrně uzavřená – sňatky s někým mimo Čechy začaly až někdy v 50. a 60. letech, do té doby to nebylo vůbec běžné. Do roku 1953 se vyučovala ve škole čeština, později už to bylo zakázané. Lidé mezi sebou ale

stále mluvili česky, ať už v obchodě, na poště nebo na obecním úřadu.

Vojáci z řad Volyňských Čechů bojovali v obou světových válkách, ať už v československých legiích nebo po boku Rusů. Byl to případ i vašich předků?

Na začátku druhé světové války byli většinou v řadách sovětské armády a po osvobození Kyjeva v roce 1943, kdy vznikl československý sbor pod vedením generála Svobody, se připojili k této armádě a bojovali až do konce války. S generálem Svobodou bojoval můj děda, který od něj dostal vyznamenání, i děda mé ženy. Babičku mé ženy jako nezletilou odvezli s ostatními práce schopnými ženami na nucené práce do Německa. Měla štěstí, protože pracovala jako pomocná síla v kuchyni, což jí zřejmě zachránilo od hladu a koncentračního tábora.

Mnoho z Volyňských Čechů se vrátilo zpět do vlasti hned po 2. světové válce. Vaše rodina nikoliv. Proč?

Dvě ze sester mé babičky se do Čech takto vrátily – jedna bydlela v Karlových Varech a druhá v Krupce. Opuštěné Sudety tehdy potřebovaly lidi a generál Svoboda domluvil s vedením Sovětského svazu návrat Volyňských Čechů. I můj děda s babičkou chtěli odjet do Čech, ale později, což se ukázalo jako chyba. V době, kdy jsem byl už na světě, požádali o návrat, a dokonce prodali celý majetek. Seděli na kufrech, ale na poslední chvíli jim to úřady nedovolily.

Dařilo se rozdělené rodině zůstat v kontaktu?

Prarodiče jezdili do Československa poměrně často, i moji rodiče. Já osobně jsem byl v Čechách poprvé v 80. letech ještě jako žák základní školy. Hrozně se mi tu zalíbilo a od té doby jsem měl v hlavě myšlenku na návrat do historické země.

Tento sen se vám splnil v roce 1992.

Já jsem přijel z rodiny jako první a za mnou přijel po dvou letech tatínek, který tu byl velmi šťastný, protože mohl mluvit česky. Bohužel velmi brzy zemřel na rakovinu.

Byl to důsledek černobylské havárie?

Pravděpodobně ano. Spousta mužů ve věku 40 až 50 let byla takto postižena. Bydleli jsme vzdušnou čarou asi 90 km od Černobylu. Radiace byla všude kolem nás. Vzpomínám, jak přes nás létaly vrtulníky, které shazovaly na elektrárnu písek, takže radioaktivní prach ještě víc rozvířovaly. Děti v té době odjížděly na dlouhé pobyty do jiných oblastí. Babička vzpomínala, že se tehdy na vsi narodilo tele s průhlednou kůží. Na základě těchto událostí začala jednání zástupců Volyňských Čechů o přesunu. V Rusku začínala perestrojka a zlom přinesla revoluce v Česku.

Kam se obyvatelé Malé Zubovštiny rozprchlí?

Většinou se usadili v místech, kde zůstaly prázdné domy po sovětských vojácích, v oblasti Krupky na Teplicku, na Českolipsku nebo na západě Čech. Část se ale rozprchla po celé republice podle toho, kde měli někoho blízkého.

Byly pro vás začátky v nové vlasti těžké?

Nebyly, protože přechod pro mě nebyl tak prudký. S kamarádem jsme začali podnikat a já jsem jezdil pracovníčně často na Ukrajinu. Teprve po seznámení se svou budoucí ženou jsem se chtěl usadit a začal jsem pracovat v Teplických strojárnách. V roce 1997 jsem nastoupil do PRODECO, tehdy to tedy byla teplická projekční kancelář VÍTKOVICE – PRODECO. Asi tři roky jsem pak pracoval v jiné, menší firmě, což byla dobrá životní zkušenost, protože jsem musel dělat všechno od konstruktéra po manažera. V roce 2006 jsem se do PRODECO vrátil a už tady zůstal.

Vy jste ale na Ukrajině vystudoval něco trochu jiného...

Studoval jsem v Charkově vysokou leteckou školu, podobných bylo v celém Sovětském svazu pět. Já jsem studoval raketovou techniku, tedy konstrukci motorů do vesmírných lodí.

120 LET ČESKÉ OBCE NA UKRAJINĚ

Obyvatelé chudého českého venkova se do Ruska začali stěhovat ve druhé polovině 19. století. Přilákala je levná půda i přísliby carské vlády na řadu výhod, jako byly daňové úlevy. Většina z nich zamířila do Volyňské oblasti. Chudá vesnice Zubovščina ležela dál na východ, v Kyjevské oblasti, a v ní získala výhodně půdu skupina hospodářů z Královéhradec-ka. Založili tzv. kolonii, z níž později vznikla právě Malá Zubovščina, byť výrazně větší než původní ves. Přivezli s sebou tradice, moderní nářadí i osivo, ale především pracovitost a umění hospodařit, díky čemuž vybudovali prosperující společenství. Věnovali se pěstování obilí, ale také chmele, chovu dobytka či řemeslům. Do života obce zasáhla především druhá světová válka, kdy se sice okolí vyhnuly přímé frontové boje či řádění nacistů, řada mužů ale musela narukovat a na bojištích zemřela. Někteří z nich bojovali, včetně žen, po osvobození Kyjeva v Prvním československém armádním sboru generála Ludvíka Svobody. Řada Volyňských Čechů se v té době vrátila do své původní vlasti, nicméně obyvatel Kyjevské oblasti se to netýkalo.

Byť se Zubovščině nevyhnula kolektivizace, nadále si lidé uchovali své znalosti hospodaření a zdejší kolchoz (tedy sovětská obdoba JZD) se stal vzorem v širokém okolí. Po druhé světové válce obyvatelé postavili obec víceméně celou znovu včetně školských, zdravotnických či kulturních zařízení a stále si uchovávali svůj „český“ způsob života.

Zásadní obrat přinesl výbuch v jaderné elektrárně Černobyl v roce 1986. Obyvatelé Malé Zubovščiny, stejně jako celý socialistický blok, dlouho netušili, jak velké ohrožení tato havárie znamená, a teprve se zpožděním se celý svět dozvěděl o zásadním poškození zdraví i celého ekosystému v okolí elektrárny. Pomohla tomu až perestrojka, kterou odstartoval prezident Gorbačov. Obyvatelé měli svou obec opustit, protože život a hospodaření v ní dále nebylo možné. Revoluce v roce 1989 otevřela cestu pro návrat do Československa. Po složitých jednáních se na začátku 90. let vrátilo z Malé Zubovščiny do země svých předků 290 rodin v počtu 892 osob, přičemž největší skupiny se usídlily na Teplicku a Sokolovsku. Tím se de facto uzavřela kapitola české vsi na Ukrajině.

„Na Ukrajině stále existuje vesnice s názvem Malá Zubovščina, opuštěná těmi, kdo ji vytvářeli, obydlená přistěhovalci z různých míst, lhostejnými k hodnotám, jež během tolika desetiletí pěstovali čeští kolonisté, a proto zdevastovaná k nepoznání,“ píše jeden z Volyňských Čechů Jaroslav Ornst v knize, která mapuje historii této zvláštní vsi.

Chtěl jste konstruovat rakety do vesmíru?

Pravda je taková, že původně jsem chtěl studovat vojenskou školu v Charkově, ale vlastní administrativní chybou jsem skončil na této škole. Spíš to tedy byla otázka náhody. Nikdy jsem pak v tomto oboru nepracoval.

Zmínil jste svou manželku, jejíž předci také bojovali v československé armádě. Chápu dobře, že jste tedy svým manželstvím potvrdil to, co jste říkal o uzavírání sňatků mezi Volyňskými Čechy?

Vlastně máte pravdu. Moje žena je Češka, narozená na Ukrajině, ze stejné vsi. Ale začali jsme spolu chodit až v Čechách. Tehdy, na Ukrajině, jsme se znali jen zběžně, protože je mladší a já jsem v té době studoval v Charkově. Navíc Malá Zubovščina nebyla vůbec malá. Byť říkáme vesnice, měla přes tisíc domů.

Udržujete kontakty i s dalšími repatriovanými Volyňskými Čechy?

V počátcích nám pomáhal Spolek Volyňských Čechů, kteří se přestěhovali po válce. Později vznikla i organizace novějších přistěhovalců. Ta pořádá pravidelně tzv. „Holčenskou“, což byla březnová slavnost, která se slavila u nás na vesnici na mezinárodní den žen. Scházíme se stále, ale v poslední době čím dál méně, protože další generace už se rozpustily ve většinové společnosti. Naše děti sice vědí o historii Volyňských Čechů, ale už to pro ně není tak důležité.

Máte stále přátele a část rodiny na Ukrajině? Jak prožíváte jejich současnou situaci?

Mám tam přátele, s nimiž jsem studoval, a mám tam i vzdálenější příbuzné z maminy strany, protože všichni z otcovy strany jsou už tady. Sleduji situaci, volám jim, ptám se...

- 1 V Malé Zubovščině byla věhlasná nemocnice i se zubařem, rentgenem a dalšími službami. V popředí stojí zakladatel a ředitel nemocnice, zasloužilý lékař Ukrajiny Jaropolk Pišl, fotografie je z roku 1983, zdroj: Vladimír Turek.
- 2 Vitalij Pišl dnes v projekční kanceláři PRODECO...
- 3 ...a v 70. letech 20. století.
- 4 Školní budova postavená v roce 1929. Ředitelem školy byl v té době Václav Pišl.
- 5 Čeští hasiči z Malé Zubovščiny v roce 1925, zdroj: soukromý archiv Vladimíra Turka.

Nejlepší ze Skupiny SD

„Šiřte dobrou pověst naší firemní kultury dál,“ vyzval osmnáctku mužů a žen generální ředitel SD Ivo Pěgřimek poté, co předal ocenění pro nejlepší zaměstnance Skupiny SD. Od roku 1999 takto firma vyjádřila svůj dík již více než šesti stovkám zaměstnanců.

Text: Kateřina Táborská
Foto: Tomáš Branda

„Věřím, že vy jste tím příkladem, který táhne kolektivy na pracovištích. Ať už je budoucnost Severočeských dolů jakkoliv dlouhá, pracovníky, jako jste vy, zde potřebujeme a jsme rádi, že vás tu máme. Já vám za to upřímně děkuji,“ řekl Ivo Pěgřimek na úvod slavnostního předávání ocenění. Připomněl, že za 26 let již bylo takto oceněno 613 zaměstnanců Severočeských dolů a dceřiných společností Revitrans, PRODECO a SD-Kolejová doprava. Právě ředitelé těchto firem, stejně

jako výrobní ředitel Pavel Komrska a personální ředitel Josef Lejček, přišli všem oceněným pogratulovat. Ocenění letos získalo šestnáct mužů a tři ženy. Uděleno bylo jedno nejvyšší vyznamenání, kterého lze v SD dosáhnout – zlatá medaile. Jediným, kdo se nemohl předávání zúčastnit, a tak vám nemůžeme nabídnout jeho fotografii, je předák-strojník Úpravny uhlí v Bílině Josef Hess, který působí v hornictví celkem 43 let.

Lenka Trunečková pracuje v hornictví 30 let, v současné době jako finanční referentka. Je fundovanou specialistkou v oblasti pojištění majetku a odpovědnosti společnosti. Firma ocenila především její skvělé komunikační a organizační schopnosti a pozitivní přístup k práci.

Stejně jako ostatní oceněné ženy dostala květiny **Věra Kabelková**, vedoucí oddělení mzdového účetnictví, které zpracovává mzdy pro celou skupinu SD. I ona pracuje v hornictví tři desítky let. Vysokou kvalitou odváděné práce, která je podmíněna dlouholetými zkušenostmi a aktivním přístupem, si získala respekt u svých podřízených i ostatních zaměstnanců.

Třetí oceněnou ženou byla dlouholetá pracovníce skladu v Tušimicích **Zdena Aubrechtová**. Její nadřízení ocenili především pečlivost, svědomitost a zodpovědnost, ale také ochotu, s níž pomáhá svým kolegům.

Svou programátorskou kancelář může ozdobit oceněním **Petr Krumlovský**, který je specialistou informačního systému SAP, a svou práci tak přispívá k bezproblémovému chodu společnosti. Aktivně se podílí na zaškolování nových zaměstnanců a své mnohaleté zkušenosti z oboru s ochotou předává mladším kolegům. V hornictví pracuje už 27 let.

Gratulaci z rukou nového personálního ředitele přebírá předák pracovní čtyř pásové dopravy **Jiří Janda**, který pracuje na dolech v Tušimicích již čtyři desítky let. Pro oba bylo letošní oceňování premiérou. „*K úkolům přistupuje s precizností a rozvahou a také zaučuje nově příchozí elektrikáře*,” hodnotí jeho práci vedoucí.

V Tušimicích pracuje 35 let **Luboš Dvořák**, nejprve jako zámečnický provozní dílny, nyní jako provozní zámečnický a řidič velkstroje. Svými zkušenostmi z provozu dolu a pečlivou prací je příkladem pro ostatní kolegy. Nadřízení oceňují jeho spolehlivost a bezchybnost.

Jeden rok do jubilejní třicátky v dolech ještě chybí **Miroslavu Habudoví**, elektrikáři, který pracuje v Tušimicích jako dispečer trafostanice. „*Své úkoly zvládá bezchybně, je spolehlivý, ochotný, je skvělým týmovým kolegou. Získané zkušenosti předává mladším kolegům*,” dočteme se v jeho nominaci.

Hornický svět už je jen vzpomínkou pro **Vladislava Levého**, který na jaře odešel po 46 letech v dolech do zasloužilého důchodu. Nastoupil do Tušimic nejprve jako zámečnický, později pracoval jako mechanik, revírník a dlouhá léta jako směnový inženýr. Dlouhodobě se podílel na bezproblémovém provozu lomu a plnění odbytových požadavků zákazníků. Vždy vynikal odborností, pečlivostí a schopností řešit složité technické problémy.

Více než čtyři desítky let pracuje v hornictví **Stanislav Razák**, který prošel řadou pozic na Dolech Bílina a dnes je vedoucím řidičem velkstroje. Pomáhá začleňovat do osádek nové členy a podporuje týmového ducha. Není divu – býval totiž aktivním fotbalistou v týmech na Bílinsku.

Práce je mým koníčkem, říká **Tomáš Vydra**, elektrikář velkorýpadla Dolů Bílina, který převzal ocenění z rukou generálního ředitele Iva Pěgřímka. Jako jediný letos získal to nejvyšší – zlaté. Horníkem je již 24 let a pracoval jako vulkanizér, kabelář i provozní elektrikář. Díky svému přístupu a maximálnímu nasazení jde příkladem ostatním spolupracovníkům.

Pro **Petra Theusera** není medaile žádnou novinkou, poprvé ji ale převzal z rukou výrobního ředitele SD. V profesním životě je vedoucím řidičem velkstroje v Bílině, ale v soukromém je několikanásobným mistrem světa a Evropy v silovém trojboji a úspěšným reprezentantem České republiky. V hornictví pracuje již 42 let a na ocenění byl navržen za příkladné plnění pracovních úkolů.

Mezi trojici oceněných z dceřiné společnosti Revitrans patří **Radek Jícha**, který pracuje v hornictví 14 let jako řidič nákladních vozidel. Pro firmu je velkým přínosem i díky tomu, jak pečlivě se stará o svěřenou techniku. Práce se mu totiž prolíná s koníčkem – ve volném čase se věnuje renovaci vojenské techniky a historických vozidel.

Z rukou generálního ředitele Revitransu Tomáše Sedláčka si převzal ocenění **Nikolaj Charalanov**, pracující v hornictví více než čtyři desítky let. V současnosti působí na pozici provozního zámečníka střediska pomocné mechanizace v Bílině. Podle hodnocení vedoucích své úkoly vždy plní s maximálním nasazením, nad rámec běžných povinností.

S velkým úsměvem si přišel pro medaili **Miroslav Zíma**, který pracuje jako řidič a obsluha pracovních strojů na středisku důlní doplňkové mechanizace v Tušimicích. V práci je vzorem pro ostatní jak pracovním nasazením, tak svou obětavostí, a v soukromí zase vyniká hudebním talentem jako člen skupiny Úlet. V hornictví pracuje 38 let.

Ředitel společnosti PRODECO Luboš Straka předal ocenění **Zdeňku Libinskému**, který je délkou své aktivní činnosti v hornictví rekordmanem mezi oceněnými. 46 let pracuje jako provozní zámečník a je uznávaným odborníkem v dílenské údržbě. Díky své praxi a vstřícné povaze se stal jedním z nejzkušenějších, ale také nejoblíbenějších pracovníků tušimického provozu.

Druhým oceněným ze společnosti PRODECO byl mistr strojních montáží z bílinského provozu **Jiří Kříček**. Byť pracuje na této pozici pouze dvanáct let, firma oceňuje jeho odbornou zdatnost, nadstandardní pracovní výsledky a respekt, který si získal u svých podřízených.

Strojvedoucí **Petr Kalinský**, kterému se celoživotní záliba v lokomotivách stala i prací, převzal ocenění z rukou generálního ředitele SD-Kolejová doprava Davida Zajončeka. Ten ocenil jeho zodpovědný a zároveň nadšený přístup k práci a ochotu vždy poradit a pomoci. Medaili by si však pan Kalinský zasloužil i za své mimopracovní aktivity, kdy pomohl před zbořením zachránit kostel svatého Mikuláše v zaniklých Mikulovicích.

Více než 40 let pracuje v hornictví, respektive na dráze, hradlař **Petr Machovec**. „Vyniká spolehlivostí a precizností při plnění pracovních povinností. Jeho profesionální a zodpovědný přístup přispívá k plynulému provozu. Rád také pomáhá mladším kolegům, kteří se na tuto profesi připravují,“ stojí v hodnocení jeho práce, za kterou si odnesl medaili.

1

Hornické putování 2025

Každoročně Hornická společnost podkrušnohorské oblasti (HSPO) pořádá pracovní cestu zaměřenou na hornické tradice, jejímž hlavním cílem je nejen připomenout bohatou historii těžby v různých regionech, ale také posílit komunitní vazby mezi současnými i bývalými pracovníky v oboru. Pracovní cesty zahrnují návštěvy současných i historických dolů, expozic hornického řemesla, památníků a muzeí, kde účastníci mohou nahlédnout do života horníků v různých obdobích. V roce 2025 se v polovině října uskutečnila třídní pracovní cesta zaměřená na oblast střední a jižní Moravy.

Text a foto: Petr Valvoda, Drahoslava Kočková, Eva Tóth

Tajemství Mladečských jeskyní a návštěva vápenného království

První zastávkou byla prohlídka Mladečských jeskyní (obr. 1), které jsou největším a nejstarším sídlištěm krománěnského člověka ve střední Evropě. Obdivovali jsme Dóm mrtvých, světově známou archeologickou lokalitu se zbytky ohnišť, kostmi pravěkých zvířat a působivou rekonstrukcí dávného rituálu. Procházka podzemními zákoutími nám umožnila spatřit staré i nově vznikající krápníky.

Následovala návštěva vápenky Vitoul s.r.o. (obr. 2), která je dnes významným a oceňovaným podnikem, pyšnicím se dlouhou tradicí. V podniku nás přivítali majitelé společnosti Jitka Vitoulová a Ladislav Vitoul, který firmu převzal

2

po svém otci a dědečkovi. Vápenka je rodinným podnikem s tradicí sahající až do roku 1913.

Těžba vápence zde probíhá z lomu v blízkosti závodu v Mladči. Lom se nachází v ochranném pásmu vodních zdrojů, proto je těžba prováděna s ohledem na ekologickou rovnováhu. Těžba probíhá klasickým způsobem, a to odstřelem a následným drcením a tříděním. Lom má dnes 5 řezů. Každý řez má trochu jinou chemickou čistotu, zrnitost nebo fyzikální vlastnosti. Horní vrstvy obsahují více jílovitých příměsí. Střední a zejména spodní vrstvy poskytují vápenec s vyšší, až 90% čistotou, což je ideální např. pro chemický průmysl. Vápenka Vitoul je známá tím, že těží velmi čistý vápenec, považovaný za surovinu jedinečné kvality, což jej činí vhodným pro náročné průmyslové aplikace.

Vápenka Vitoul vyrábí především jemně mletý přírodní vápenec, který se využívá v různých odvětvích, např. pro odšívání tepláren a elektráren, chemický průmysl, gumárenský průmysl a do asfaltových směsí při opravě silnic.

Během prohlídky jsme se rovněž seznámili s technologickými postupy výroby vápna (obr. 3), které se zde neustále modernizují. Ing. Vitoul neboli pan továrník nám představil nejen současné výrobní kapacity, ale i ekologické iniciativy, které podnik realizuje s cílem minimalizovat dopad na životní prostředí. Zaujala nás také expozice historických dokumentů a fotografií, které mapují vývoj vápenky od jejího založení až po současnost. Mnozí účastníci ocenili možnost nahlédnout do provozu, který je běžně veřejnosti nepřístupný.

Jeskynní labyrint a barokní krása

Další den jsme navštívili jeskyni Výpustek (obr. 4), jeden z nejvýznamnějších jeskynních systémů Moravského krasu. Temné chodby a dómy vytvořila ponorová činnost Křtinského potoka a skrývají bohatou, ale i smutnou historii. Během prohlídky jsme se dozvěděli, že jeskyně Výpustek sloužila v minulosti nejen jako přírodní úkryt, ale také jako vojenský objekt (obr. 5). V době druhé světové války zde nacisté vybudovali podzemní továrnu, později byla jeskyně využívána armádou jako kryt a velitelské stanoviště. Tato část historie dodává místu zvláštní atmosféru, která v návštěvnicích vyvolává hluboký respekt i zamyšlení. Celá návštěva byla silným zážitkem, který obohatil naši pracovní cestu o další rozměr, a to propojení přírody, historie a lidských osudů.

V okolí jeskyně Výpustek se nachází mnoho dalších jeskynních prostorů, kdy v jednom z nich jsme mohli navštívit a vyslechnout přednášku MUDr. Jarmily Überhuberové (primářky Dětské léčebny se speleoterapií 2014–2020) o možnostech léčebné speleoterapie, která nám přiblížila principy, účinky i konkrétní využití této unikátní léčebné metody. Paní doktorka zdůraznila, že speleoterapie využívá specifické mikroklima jeskynního prostředí, tzn. stálou teplotu, vysokou vlhkost, čistý vzduch bez alergenů a přirozenou ionizaci, což má prokazatelně pozitivní vliv na dýchací cestu, imunitní systém i psychickou pohodu pacientů. Vyčerpávající výklad byl nejen odborně přínosný, ale i inspirační a ukázal, jak lze propojit přírodní prostředí s moderní

medicínu a nabídnout pacientům alternativní cestu ke zdraví.

Dále jsme měli možnost si něco vyslechnout o celé historii jeskynních prostorů v této oblasti od pana Farlíka, člověka mnoha profesí. Ten nás po vyčerpávající přednášce pozval do obce Křtiny na prohlídku monumentálního barokního poutního kostela Jména Panny Marie, kde dělá průvodce.

Za technickým dědictvím do Hodonína

Poslední den naší pracovní cesty jsme se vydali do Muzea naftového dobývání a geologie v Hodoníně (obr. 6 a 7), jediné expozice svého druhu v ČR. Dozvěděli jsme se, že právě v okolí města probíhaly první pokusy a později i těžba této suroviny. Výkladem nás provedli skvělí průvodci, kteří nám od srdce, s odborností a nadšením přiblížili historii i současnost naftového průmyslu v regionu. Během komentované prohlídky jsme se dozvěděli o prvních průzkumných vrtech, technologickém vývoji těžby i o významu geologického výzkumu pro lokalizaci ložisek. Zaujaly nás autentické exponáty, od původních nástrojů a vrtacích zařízení až po modely těžebních věží a geologické mapy.

Expozice v Hodoníně nám ukázala, jak významnou roli hrála těžba ropy v hospodářském rozvoji regionu a jak se tato kapitola české průmyslové historie promítá do současnosti. Návštěva muzea byla důstojným zakončením naší pracovní cesty, spojila technické poznání s historickým kontextem a připomněla, že i pod povrchem země se skrývá bohatství, které formovalo tvář kraje.

Závěrečné shrnutí

V průběhu jednotlivých dnů jsme navštívili řadu významných lokalit, které nám přiblížily nejen bohatou historii hornictví, ale také současné snahy o zachování kulturního dědictví v daných regionech. Každý den přinesl nové poznatky, inspiraci i příležitost k hlubšímu zamyšlení nad významem hornických tradic v dnešní době. Večerní program byl věnován společenským aktivitám, během nichž jsme sdíleli dojmy, navazovali nové kontakty a diskutovali o budoucnosti hornictví v kontextu moderní společnosti. Tato neformální setkání tak významně přispěla nejen k odbornému obohacení, ale i k posílení komunitního ducha mezi účastníky.

1 Mladečské jeskyně na Olomoucku.

2 Těžba vápence v Mladči probíhá více než sto let.

3 Výroba vápna v rodinné vápence Vitoul.

4 Jeskyně Výpustek v Moravskoslezském krasu

5 Expozice upomíná na vojenské využití jeskyně Výpustek.

6 7 Muzeum naftového dobývání a geologie v Hodoníně.

Seminář HSPO: Doly Bílina ze všech úhlů

Podzimní seminář Hornické společnosti Podkrušnohorské oblasti tentokrát hostily Severočeské doly v Bílině. Lom Bílina, jeho současnost a nedávná i dávná minulost tak byly ústředním tématem přednášek.

Text: Kateřina Táborská

Dlouholetý geolog Severočeských dolů Zdeněk Dvořák ve své prezentaci seznámil účastníky s výsledky svého pátrání o počátcích hlubinného dolování uhlí na Bílinsku. Jak upozornil, řada informací o této historii nenávratně zmizela, když bylo po druhé světové válce ničeno vše německé. „*Prvotní využití našlo uhlí ve vápenkách a cihelnách Lobkowiczů. Zajímavostí bylo pálení uhlénoho prachu na popel, který se využíval na hnojení,*“ řekl Zdeněk Dvořák, který své vyprávění doplnil historickými snímky a písemnostmi, které našel v archívech a muzeích.

S výsledky nových geologických výzkumů mostecké uhlénoé pánve seznámil účastníky semináře další z bílinských geologů – Karel Mach. Díky rozšíření možností počítačových technologií geologové pracují na digitálním geologickém modelu celé pánve, zatímco dosud byly k dispozici jen modely jednotlivých lomů. Propojením existujících databází vrtů a sond a také starých map vzniká model krajiny před rokem 1950 a v současnosti.

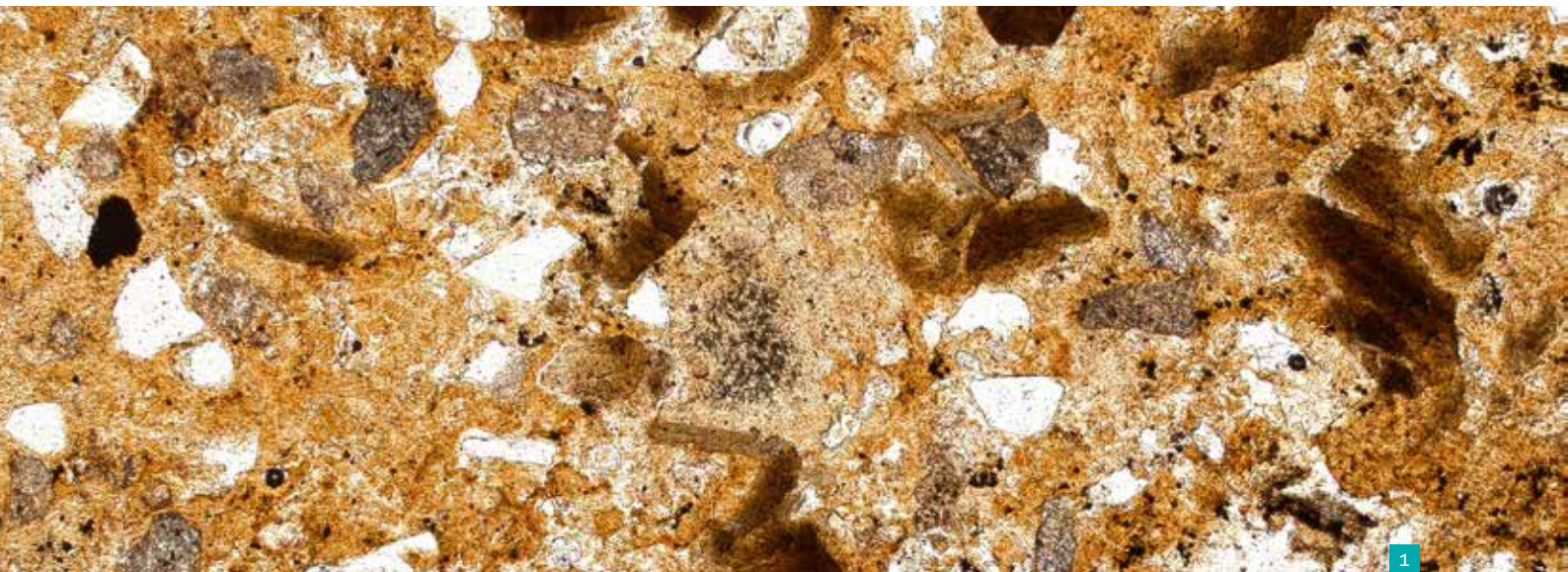
Druhou část přednášky Karel Mach věnoval výzkumu, díky kterému se podařilo zpřesnit stáří uhlénoé sloje pod Krušnými horami. Seznámit se s ním mohou i členáři Hornických listů na str. 36.

Vedoucí oddělení bezpečnosti a hygieny práce a požární ochrany SD Jiří Kučera představil projekt bezpilotního termovizního monitoringu. „*Severočeské doly dlouho hledaly cestu, jak předcházet požárům na pásových dopravnících. Efektivní řešení přišlo až s moderními technologiemi,*“ vysvětlil Jiří Kučera s tím, že v roce 2025 byly zaznamenány jen dva požáry, z nichž jeden byl právě na pásovém dopravníku. (Více o tomto monitorování v HL 2/2025.)

Jak bojují Severočeské doly na lomu Bílina s uhlénoým prachem, vysvětlil vedoucí odboru ekologie Rostislav Nedbálek. K aktivním opatřením patří například zkrápění a mlžení, odsávání prachu, zakrytování pásových dopravníků a přesypů či instalace rotačních atomizérů. Z pasivních opatření jsou

to terénní valy, lesní pásy či izolační stěny, chránící okolní obce. „*Výsledkem je výrazné zlepšení kvality ovzduší za posledních dvacet let, především pokles koncentrací prachových částic PM10,*“ uvedl Rostislav Nedbálek (podrobnosti na straně 11).

Poslední přednáška Martina Kabrny ze společnosti R-princip Most představila aktualizaci plánu sanací a rekvltivací DB a podmínky, které musí důlní společnost plnit v souvislosti s ochranou životního prostředí. Jak upozornil, trendem posledních deseti let je ochrana nejen životního prostředí, ale též krajinného rázu. Představil také nejrůznější metody, kterými SD podporují biodiverzitu, na kterou je taktéž kladen v poslední době velký důraz. Jde například o podporu hnízdění vzácných ptáků, transfery živočichů, tvorbu mimoprodukčních biotopů či instalace různých krajinných prvků. Přirozená sukcese na velkých plochách není podle Martina Kabrny dlouhodobě udržitelná.

1

Co mají společného maďarské třetihorní sopky a usazeniny Libkovického jezera?

Geologové v mostecké pánvi celé minulé století řešili, jak přesně staré jsou usazeniny v nadloží hnědouhelné sloje i sloje samotné. Paleontologické podklady, které běžně bývají používány pro stanovení stáří jílovitých a písčitých usazenin, určovaly jako milník stáří 20 až 21 milionů let, tedy starší miocén. Tento hrubý pohled se během posledních 15 let změnil, mimo jiné také díky obrovské práci geologů Severočeských dolů.

Text a grafika: Karel Mach

Počítačové modelování nadloží a vůbec orientace v některých geologických jednotkách nadloží uhelné sloje byly velmi složité obzvláště díky až 200 metrů mocné vrstvě tzv. libkovických jíílů (podle bývalé obce, kde jsou nejlépe vyvinuty). Ty se ve vrtech i na řezech lomů v mostecké pánvi jevíly jako monotónní s minimem fosilií a bez možnosti propojovat jejich dílčí horizonty i na malé vzdálenosti mezi vrty.

Tajemná fosfátová vrstvička

Náznak řešení se ukázal už na konci minulé století díky objevu a popsání tenké fosfátové vrstvičky – až 10 cm mocné polohy minerálu crandallitu, což je fosfát vápníku,

hliníku, barya a stroncia. Popsal jej geolog DNT P. Coufal. Na DNT dokonce byly zjištěny dvě takové vrstvičky ve skryvkovém profilu a zanedlouho po vzniku Severočeských dolů byly objeveny tři takové vrstvičky i v rámci libkovických vrstev geology na DB. Exotické složení minerálu crandallitu ukazovalo podle některých geologů na to, že by se mohlo jednat o tzv. tonstein, vrstvičku sopečného původu. O tonsteinech známých z jiných pánví se ví, že umožňují geologům díky svému vzniku – napadáním sopečného popela do pánve během jedné časově omezené události na obrovských plochách – propojovat stejně staré vrstvy. Nikdo si ale nevěděl rady s otázkou, jaký vulkán a kdy mohl vytvořit takovou složením velmi exotickou vrstvu, i když hypotéz byla řada.

V době tohoto hledání kolem roku 2009 byla Bílinskou přírodovědnou společností uspořádána ve spolupráci s důlními podniky konference geologů mostecké pánve, které se zúčastnil také chemik z Ústavu anorganické chemie AV ČR Tomáš Grygar. Díky svým bohatým zkušenostem (například ze studia vrtů v sedimentech jezera Bajkal) pochopil obrovský význam vrstev jílu v nadložní sloje jako archivu se záznamem vývoje krajiny a klimatu v miocénu. Navrhl velmi detailní geochemický výzkum sedimentů mostecké pánve, který by mohl pomoci v řešení řady geologických otázek, a dokonce se mu podařilo pro tento výzkum získat grant Grantové agentury ČR. Společně jsme pak začali vzorkovat některé vrtů z uhelného průzkumu v lokalitách SD a také na sousedních lokalitách. Bylo prováděno vzorkování vrtného jádra v intervalu většinou 30 cm, což někdy představovalo až 700 vzorků na vrt. Vzorky byly následně zpracovány a vyhodnocovány na obsah 25 prvků v laboratoři Ústavu anorganické chemie velmi levnou metodou rentgeno-fluorescenční analýzy. Ukázalo se, že pro nás monotónní libkovické jíly se přeci jen v profilu svým složením mírně liší, a hlavně – křivky obsahů prvků a jejich poměrů v profilech vrtů jsou srovnatelné na desítky kilometrů mezi těžebními lokalitami. Také se ukázalo, že fosfátové vrstvičky v jednotlivých vrtech se na těchto křivkách vyskytují přesně v určitých místech, takže můžeme v řezech propojit danou vrstvičku s výskytem na DNT, Bílině nebo ČSA.

Datum z hlubin moří

K dalšímu pokroku ve výzkumu přispělo zahájení projektu VODAMIN tehdejšími podnikem PKÚ s. p. (dnes Diamo s. p.). Jeho cílem bylo prozkoumat, jak se po ukončení hlubinné těžby v mostecké pánvi vyvíjí hladina podzemních vod v opuštěných hlubinných dolech. Znamenalo to vyhloubení cca 25 hlubokých vrtů po celé mostecké pánvi až do uhelné sloje v místech, kde v minulosti působily největší hlubinné doly. Díky zapojení geologů SD byla zvolena technologie

jádrového vrtání a kolektiv řešitelů předchozího grantu získal přístup k vrtům a odběru vzorků nadložních materiálů. Získali jsme tak neopakovatelnou možnost ověřit naše hypotézy v měřítkách celé mostecké pánve na místech, kde by se jinak už nikdy nevrátilo.

Obrovskou příležitostí k výzkumu pochopili i hodnotitelé Grantové agentury a byl získán druhý tříletý, několika-milionový grant, do něhož byl zapojen i Geologický ústav Akademie věd ČR. Díky tomu bylo možné kromě chemických metod výzkumu použít i paleomagnetické metody. Tyto metody těží z faktu, že v nepravidelných intervalech (statisíce i miliony let) dochází na zeměkouli k inverzi

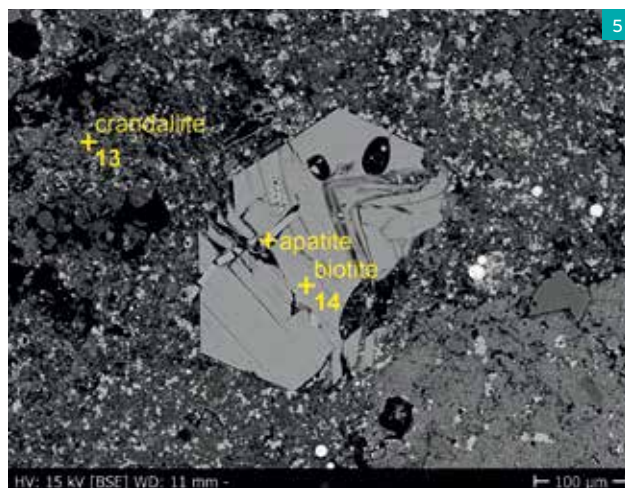

4

magnetického pole (severní magnetický pól Země se poměrně rychle přesune na místo jižního a naopak). Orientace magnetického pole se prostřednictvím magnetických minerálů ukládá v usazených a sopečných horninách, které v té době vznikají, a zůstává tam fixována. Za tři roky složitých výzkumů se vyrysoval nový obrázek – paleomagnetická „překliknutí“ zaznamenaná v horninách ve vrtech byla ve shodě se změnami složení jílu. Grafy chemických změn sedimentu a změn orientace magnetického pole Země jsme srovnali s podobnými záznamy z celého světa, hlavně z hlubokomořských usazenin, které jsou etalonem pro stanovování stáří hornin na Zemi. Díky nalezené podobnosti ve změnách složení schránek miocenních mořských dírkonožců a změnách složení našich jezerních usazenin mohla vzniknout nová hypotéza o datování sedimentů mostecké pánve pomocí astronomických cyklů, dobře spočitatelných do minulosti. Jde o cykly slunečního osvětlení Země – takzvané Milankovičovy cykly. Zjednodušeně řečeno – změny klimatu na Zemi ovlivňovaly způsob zvětřování hornin v povodí libkovického jezera, a to způsobovalo i změny ve složení materiálu přinášeném řekami z povodí do jezera. Společně jsme tak odpověděli na otázku, která čekala na vyřešení sto let.

Popel z maďarských sopek

Výzkumný projekt završilo další studium v úvodu zmíněných fosfátových vrstviček. Mimochodem, v mezičase geolog Tomáš Novotný našel na DNT třetí chybějící vrstvičku crandallitu, známou z Bíliny. Mikroskopický, chemický a další výzkum ukázal, že onen sopečný popel tvoří v těchto vrstvičkách jen milimetrovou laminu na jejich spodku a představují jej ostrohranná zrnka křemene, rozložených živců a krystalky slídy biotitu. Zrna minerálů jsou velikosti jemného písku. Samotný fosfát vznikl až následně v důsledku popelového spadu do krajiny srážením na dně libkovického jezera z fosfátu shromažďovaného organizmy žijícími v jezeru během cca 1 000 let. Ve vzorcích ze dvou lokalit se podařilo na České geologické službě v dostatečném množství vyseparovat nádherné šestiboké tabulky zachovaného

5

biotitu, jehož radiometrické stáří bylo v Sorrocké geochronologické laboratoři v USA stanoveno argon-argonovou metodou. Takto stanovené stáří, geology často nazývané jako absolutní stáří, se ukázalo být třetím kamenem do mozaiky, který potvrdil předtím stanovenou hypotézu o stáří sedimentů pomocí paleo-magnetických a paleo-klimatických metod.

Další zkoumání původu složek této tenké vrstvičky sopečného popela nakonec vedlo i k nalezení jeho zdroje – ukázaly se jím vulkány Panonské pánve v Maďarsku. Tyto supervulkány jako jediné v Evropě mohly v době před 17,4 milionu let vyprodukovat popel takového složení, jaký dopadl na území českého masivu. Dnes jsou tyto sopky velikosti dnešního amerického Yellowstone ukryty převážně pod mocnou vrstvou usazenin Panonské pánve.

Na téměř desetiletém výzkumu pracoval tým více než 20 odborníků jak z mostecké pánve, tak z akademických institucí a v jeho důsledku vzniklo nejméně 10 vědeckých publikací s mezinárodním impaktem. Všechny důsledky výzkumu ale ještě dodnes nebyly vyhodnoceny a určité závěry mají potenciál měnit i některé zažitě vědecké teorie.

A jak staré jsou tedy usazeniny nadloží v mostecké pánvi? Na stropu sloje je to 18,5 milionu let a ty nejmladší usazeniny jsou staré kolem 16 milionů let. V miocenním libkovickém jezeru, rozkládajícím se od Ústí nad Labem až po Kadaň, se po milion let ukládalo 17–20 cm jílu za tisíc let.

1 Sopečná usazenina z maďarského vulkánu pod optickým mikroskopem.

2 V průběhu výzkumu byly odebrány a prozkoumány tisíce vzorků z vrtů.

3 Tenké fosfátové vrstvičky poprvé popsal geolog P. Coufal na Dolech Nástup Tušimice.

4 Později se podařilo najít podobné také na Dolech Bílina.

5 Krystaly zachovaného biotitu, jehož analýza pomohla určit stáří usazenin mostecké pánve.

Jubilanti

říjen–prosinec 2025

20 LET ZAMĚSTNANÍ

20

DOLY BÍLINA

Václav Škanta
Lukáš Vlk
Milan Martinovský
Jan Sysel
Bedřich Grumpmann

provozní zámečník
vedoucí řidič velkstroje
přestavbář PD
řidič pracovních strojů
elektrikář velkstroje

PÚ-OČV
PÚ-SJ
PÚ-SS
PÚ-SS
PÚ-TU

PRODECO, a. s.

Petr Fencel
Pavel Novák

mistr strojní
provozní zámečník (PD)

Bílina
Tušimice

Revitrans, a. s.

Radek Los
Jan Jelínek

řidič pracovních strojů
řidič pracovních strojů

B DDM
B DDM

DOLY NÁSTUP TUŠIMICE

Jan Lavička

zámečník velkstroje

Lom

30 LET ZAMĚSTNANÍ

30

DOLY BÍLINA

Dušan Valjent
Petr Hanzlíček
Stanislav Lozinčák
Jaroslav Kysela
Vladimíra Nádeníková

zámečník velkstroje
elektrikář velkstroje
vedoucí řidič velkstroje
řidič PVZ
expedient – přípravář

PÚ-SJ
PÚ-SS
PÚ-SS
PÚ-TU
PÚ-ÚU

SPRÁVA a. s. CHOMUTOV

Věra Kabelková
vedoucí oddělení mzdového účetnictví
Vladimír Herškovič

inspektor BHP a PO

Útvar personální
Úsek výrobní

PRODECO, a. s.

Pavel Grepl
Milan Novotný
Zdeněk Wirkner
Martin Vyboch

provozní zámečník (Dílny)
kontrolor strojírenské výroby
provozní zámečník (Dílny)
provozní zámečník (Dílny)

Bílina
Bílina
Tušimice
Tušimice

Revitrans, a. s.

Tibor Fupšo
Miloš Masson

řidič pracovních strojů
řidič pracovních strojů

B DDM
B DDM

DOLY NÁSTUP TUŠIMICE

Jiří Pokorný
Jan Hammerbauer
Stanislav Hrdlička
Vladimír Bartoš
Luboš Herink
Petr Saar
Petr Förstl

vedoucí řidič velkstroje
řidič velkstroje
zámečník velkstroje
zámečník velkstroje
řidič PVZ
provozní zámečník
hasič – strojník

Skrývka
Skrývka
Lom
Lom
Lom
ÚDUT
HZSP

40 LET ZAMĚSTNANÍ

40

DOLY BÍLINA

Jiří Muf
Max Heller
Radek Zeman
Pavel Brunclík
Pavel Dušek
Aleš Muzika
Miroslav Staněk
Pavel Soukup
Petr Janovský
Marcela Theuserová
Pavel Soušek
Pavel Perl
Josef Dvořák
Jiří Černý

provozní elektrikář
řidič velkstroje
operátor PD
provozní elektrikář
operátor PD
provozní zámečník
zámečník velkstroje
provozní zámečník
řidič shazovacího vozu
operátor PD
provozní elektrikář
řidič velkstroje
provozní zámečník
dispečer

Energetika
PÚ-SJ
PÚ-SJ
PÚ-SJ
PÚ-SJ
PÚ-SJ
PÚ-SS
PÚ-SS
PÚ-TU
PÚ-TU
PÚ-TU
PÚ-ÚU
Úsek ř. výr.

Pavel Klíma
Karel Slavík
Naděžda Novotná

provozní zámečník
řidič velkstroje
provozní elektrikář

ÚDUT
ÚDUT
Trafostanice

PRODECO, a. s.

Pavel Šťastný
Jiří Lavička
Roman Rudolf
Jan Hřebíček

mistr ostatní
technolog
soustružník kovů
provozní zámečník (Dílny)

Bílina
Bílina
Bílina
Tušimice

Revitrans, a. s.

Karel Řezáč
Luboš Plechač
Václav Nejedlý
Pavel Kapfer
Vladimír Vacek
Petr Vlček

řidič silničních vozů
pomocný dělník
řidič pracovních strojů
provozní zámečník
mistr ostatní
vedoucí provozu

AUB
AUB
B DDM
B DDM
T DDM
VTP

DOLY NÁSTUP TUŠIMICE

Karel Zíbar
Miroslav Baďura
Jitka Dvořáková

zámečník velkstroje
provozní zámečník
operátor PD

Skrývka
Skrývka
ŘS - Skrývka

HLEDÁME ELEKTRIKÁŘE

- » Máte ve svém okolí někoho šikovného, komu důvěřujete?
- » Je to elektrikář? Hodí se na některou z našich pracovních pozic?
- » Doporučte ho a získejte finanční odměnu!

**DOPORUČTE
ZNÁMÉHO
A ZÍSKEJTE
ODMĚNU AŽ
50 000 Kč!**

ODMĚNA ZA DOPORUČENÍ:

- Elektrikář s oprávněním pro VN – **50 000 Kč**
- Elektrikář bez oprávnění pro VN – **20 000 Kč**

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ ODMĚNY:

- Vztahuje se na obsazované pozice ve společnosti Severočeské doly a. s.
- Vyplatí se zaměstnanci Severočeských dolů a. s., který známého doporučil, po 4 měsících trvání pracovního poměru nového kolegy.
- Nevypládá se za doporučení bývalých zaměstnanců Skupiny SD/ČEZ, kteří skončili pracovní poměr po 1.11.2025, ani za doporučení již registrovaných uchazečů.

KDE ZÍSKAT FORMULÁŘ?

Formuláře pro doporučení jsou k dispozici:

- na provozních úsecích
- na útvaru personálním

Více informací najdete v metodice SDAS_MP_0085